

Выдаецца з 9 жніўня 1917 г.

Ён нарадзіўся ў часы Першай сусветнай, перанёс канцлагер, жыў у гады татальнага пераследу рэлігіі, але вытрымаў. Пры гэтым ён ніколі не баяўся заставацца святаром у самыя небяспечныя моманты жыцця. **СТАР 3**

З новым турыстычным праектам прадстаўнікі органаў улады і журналісты Гродзеншчыны азнаёміліся на свае вочы — падарожнічалі не толькі аўтобусамі і пёшым ходам, але і на байдарках. **СТАР 3**

Гісторыя іх знаёмства вельмі цікавая. Пазнаёміліся пазты завочна, праз творы, якія друкаваліся ў газеце «Наша ніва». Сустрэча Коласа і Купалы адбылася пазней, толькі ў 1912 годзе. **СТАР 6**

АЛЯКСАНДР ЛУКАШЭНКА ПАЗІТЫЎНА АЦАНІЎ ПРАВЕДЗЕНУЮ РАБОТУ ПА АДНАЎЛЕННІ ПАЛАЦАВА-ПАРКАВАГА АНСАМБЛЯ Ў НЯСВІЖЫ

Прэзідэнт Беларусі Аляксандр Лукашэнка, наведваючы 20 ліпеня палацава-паркавы ансамбль XVI—XIX стагоддзяў у Нясвіжы, пазітыўна ацаніў праведзеную работу па яго аднаўленні.

Рэстаўрацыя палацава-паркавага ансамбля вялася з 1997 па 2012 год. Нясвіжскага замка — з 2004 года. За гэты час Прэзідэнтам было дадзена 19 даручэнняў адносна рэстаўрацыі і рэканструкцыі комплексу. Аляксандр Лукашэнка наведваў палацава-паркавы ансамбль у маі 2008 года. Тады ён звярнуў увагу на нізкія тэмпы работ па аднаўленні замка, пасля чаго была праведзена замена генпланаў будаўнічай арганізацыі.

На гэты час усе работы па аднаўленні і рэстаўрацыі комплексу выкананы. Адноўлены і адрастаўраваны замак, камяніца, арсенал, паўднёвая і ўсходняя галерэі, прыбудова да замка, уязны мост, падземныя хады абаронных збудаванняў, роў, ледзевы падземны збудаванні пад усходнім валам, добраўпарадкавана тэрыторыя знешніх фартыфікацыйных збудаванняў. Цалкам адноўлены інтэр'еры княжацкіх пакояў, замкавыя капіцы, Залатой, Белай бальнай, Палаўнічай, Малай сталовай, Гетманскай залаў, іншых памяшканняў.

Аляксандр Лукашэнка аглядзеў гэтыя залы, азнаёміўся з экспазіцыяй адрастаўраванага Нясвіжскага замка і ў цэлым застаўся задаволены ўбачаным.

Аднаўлення чакаюць Замкавы, Японскі, Марысіян і Англіійскі паркі. Як заўважыў кіраўнік дзяржавы, паркі трэба падтрымліваць у іх натуральным стане. «Яны павінны быць такімі, якімі былі ў той час», — сказаў ён.

Спецыялістамі завершаны работы па рэстаўрацыі захаваных інтэр'ераў і іх элементаў. 57 працэнтаў экспазіцыі — арыгінальныя прадметы XVI — пачатку XIX стагоддзя, астатняе — копіі і сучаснае ўзнаўленне старадаўніх арыгіналаў. Міжнародныя эксперты далі пазітыўную ацэнку адноўленым інтэр'ерам.

У сувязі з гэтым Прэзідэнт закрануў праблему з рэстаўрацыйнымі кадрамі. Аляксандр Лукашэнка лічыць, што існуючую сістэму ў рэстаўрацыі неабходна рэарганізаваць і аб'яднаць усіх спецыялістаў у адну арганізацыю.

«Гэта апошні замак, дзе я хаджу і ўсё трымаю на кантролі. Садзіцеся і думайце, якім будзе прадпрыемства па рэстаўрацыі. Трэба ўсіх аб'яднаць у адну арганізацыю. А то мы там трацім шалёныя грошы, робім у разы даражэй, чым калі б іншаземцы рабілі», — сказаў кіраўнік дзяржавы.

Аляксандр Лукашэнка лічыць, што ў Беларусі ёсць добрыя рэстаўратары, якіх нельга страціць. «Гэта рэдкія людзі, і яны павінны атрымліваць добрыя грошы за сваю працу», — адзначыў ён.

Прэзідэнт даручыў унесці яму прапановы па стварэнні «моцнай, дастойнай арганізацыі, якая аб'яднала б усіх рэстаўратараў». «Мы не павінны страціць таленты», — дадаў ён. **СТАР 2**

НА РАДЖАЦЬ БОЛЬШ! ЯК?

Праблема не ў грошах, а ў галовах і душах

Пачынаючы з 60-х гадоў мінулага стагоддзя, назіраецца 50-працэнтнае зніжэнне нараджальнасці ва ўсім свеце. Прагназуецца, што да 2050 года еўрапейцы будуць складаць толькі адну дзясятую частку сусветнага насельніцтва. У Беларусі ж кожнае трэцяе дзіця гіне ў аборце. 7 з 10 шлюбных пар разводзяцца. Сэксуальны дэбют сяродняга беларускага падлетка адбываецца ў 14 гадоў. Супраць такой статыстыкі накіравана міжнародная пралайф-кампанія ў выглядзе аўтапрабегу «Ад акіяна да акіяна». Яна распачалася ва Уладзіслаўска ў Расіі, на беразе Ціхага акіяна. Скончыцца — у Партугаліі, на беразе Атлантычнага акіяна. Гэты аўтапрабег праходзіць як хрэсны ход на чале з Чанстахоўскім абразом Божай Маці. На 10 дзён удзельніцай кампаніі стала **СТАР 2**

ЦЫТАТА ДНЯ

Максім ДУНАЕЎСКІ, кампазітар, народны артыст Расіі:

«Славянскі базар у Віцебску» — унікальная з'ява ў славянскай культуры. Сёння «задрамалі» фестывалі, якія адкрылі калісьці іматлікія славянскія зоркі. Не чуваць таксама ні «Сан-Рэма», ні французскіх конкурсаў — яны сталі вельмі «месцачковымі», «для сябе» і нічога не даюць свету. «Еўрабачанне» я паогул не лічу конкурсам — гэта шоу, хоць некаторыя выканаўцы ў свой час на ім «стрэлілі». Цяпер змагаюцца не аб'яваецца — яны ўсе «выстрэлілі» на адзін лод, пасля чаго іх пасляхова забываюць. Таму я лічу, што «Славянскі базар» — гэта адзіны сапраўдны сур'ёзны конкурс, вельмі моцны па складзе».

НАДВОР'Е СЁННЯ

Брэст	+ 21°
Віцебск	+ 18°
Гомель	+ 20°
Гродна	+ 19°
Магілёў	+ 20°
Мінск	+ 19°

Курсы замежных валют, устаноўленыя НБ РБ з 20.07.2012 г.

Долар ЗША	8280,00
Еўра	10150,00
Рас. руб.	259,00
Укр. грыўня	1024,44

■ Прэм'ера рубрыкі «Сустрэча без абцасаў»

Сёння ўжо нікога не здзівіш тым, што вялізнае прадпрыемства, кампанію, камітэт ці нават міністэрства ўзначальвае прадстаўніца так званая слабага полу. Як застацца сабой, дасягнуўшы кар'ернай вышыні? Пра гэта і не толькі размаўляем з беларускімі жанчынамі-кіраўніцамі ў неформальнай абстаноўцы.

«Я НИКОЛІ НЕ БЫЛА КАРМІЛЦАЙ У СЯМ'І»

Са старшынёй Камітэта па працы, занятасці і сацыяльнай абароне Мінгарвыканкама мы сустрэліся ў Лошыцкім парку. Падчас размовы Жанна Аляксандраўна РАМАНОВІЧ развясла стэрэатып, што пасляхова кар'ера і германічная сям'я — рэчы несумяшчальныя.

ПРА СЯБРОЎ І АДПАЧЫНАК

Пасля працы, бывае, выдаецца вольны час. Хочацца падыхаць свежым паветрам некалькі хвілін, з думкамі сабрацца. Ехаць некуды далёка часу нестае. Працую побач з Лошыцкім паркам. Люблю сюды заязджаць і проста хадзіць ці сядзець. Звычайна бяру з сабой нешта пачытаць. Такая тут прыгажосць, цішыня... А даўніна якая! Там унізе ёсць ліпава аяла, ходзіш і думаеш: колькі ж да мяне тут пакаленню пабывала! І радуешся таму, што ідэя колішняга старшыні Мінгарвыканкама Паўлава ўвасобілася ў такі чудаўны праект. Калі хачу абстрагавацца ад думак, мне трэба за руль. За рулём я па-праўдую адпачываю. У мяне вадзіцельскі стаж 33 гады. У школе яшчэ атрымала правы. Усе дзяўчаты як дзяўчаты, пайшлі швачкамі, а я з хлопцамі пайшла вучыцца кіраванню на машыне «ГАЗ-51». **СТАР 2**

ПРАМАЯ ЛІНІЯ

ПРАМАЯ ЛІНІЯ ПЫТАННЕ ДА ЭНДАКРЫНОЛАГА
Прафілактыку і лячэнне захворванняў эндакрыннай сістэмы (цукровы дыябет, хваробы шчытападобнай залозы) можна будзе абмеркаваць падчас «прамой лініі» з загадчыцай аддзялення эндакрыналогіі 1-й гарадской клінічнай бальніцы г. Мінска Наталліяй Міхайлаўнай ЛІХАРАД. «Прамая лінія» з 9е ўдзелам адбудзецца ў рэдакцыі газеты «Звязда» 24 ліпеня з 15.00 па 16.00 па нумарах: 8 (017) 292 38 21 і 292 38 92. Папярэднія пытанні можна пакінуць па нумарах 8 (017) 292 21 03.

НА МАГІЛЁЎ!

20 ліпеня на сталічнай Плошчы Перамогі сабраліся ўдзельнікі VII Беларускага аўтакруізу «Мінск — Магілёў. Кідок на Усход». Старт мерапрыемства быў дадзены ў 10 гадзін раніцы. Дабрацца да месца прызначэння плануецца ў нядзелю. Падарожнікі праедуць па памятных месцах беларускай гісторыі, якія акажуцца на іх шляху, на 16 машынах. **СТАР 3**

ХРОНІКА АПОШНІХ ПАДЗЕЙ

ЧАЛАВЕК У ПРОЦІВАГАЗЕ РАССТРАЛЯЎ ГЛЕДАЧОЎ НА ПРЭМ'ЕРЫ ФІЛЬМА ПРА БЭТМЕНА

Трагедыя адбылася на прэм'ерным паказе фільма «Цёмны рыцар: Адраджэнне легенды» ў горадзе Аўрора ў амерыканскім штата Каларада. Чалавек у бронекамізіцы і процівагазе выкарыстаў дымавую шапку, а затым адкрыў агонь па гледачых, забіўшы 14 чалавек і параніўшы некалькі дзясяткаў. Падарываны неўзабаве быў затрыманы. Узброенага мужчыну ў бронекамізіцы паліцыяны затрымалі на паркоўцы, распавялі ў паліцыі тэлеканала CNN. Імя яго — Франк Фанія. Раненні ў ходзе боі атрымала каля 50 чалавек, паведамляе News са спасылкай на шэфу мясцовай паліцыі. Мяркуючы па ўсім, сярод пацярпелых ёсць непаўналетнія: чацвёра дастаўлены ў дзіцячыя бальніцы, паведамляе Sky News. Непаўналетнія ёсць і сярод ахвяр злачынца.

ПРАТЭСТЫ Ў ІСПАНІІ СПЫНІЛА ПАЛІЦЫЯ

Масавыя дэманстрацыі ў Мадрыдзе супраць эканамічнай палітыкі ўрада, якія прайшлі ўвечары ў чацвер, завяршыліся сутыкненнямі пратэстующых з паліцыяй. Сутыкненні пачаліся пасля таго, як некаторыя групы пратэстоўцаў паспрабавалі прарвацца да будынка парламента, закідаючы вартавых парадку камянямі і бутэлькамі. У адказ супрацоўнікі паліцыі выкарысталі дубіні і гумовыя кулі, некалькі дзясяткаў чалавек былі затрыманы. Акцыі пратэсту супраць палітыкі ўрада праходзіць ужо некалькі дзён запар, аднак у чацвер яны сталі найбольш масавымі і ахапілі каля 80 буйных гарадоў краіны. Усяго ў акцыях пратэсту 19 ліпеня прынялі ўдзел больш за паўтара мільёна чалавек. На акцыі пратэсту ў Мадрыдзе выйшлі прыкладна 600 тысяч жыхароў горада.

АДМЫСЛОВЫЯ ЗНАКІ ДЛЯ ПАЖЫЛЫХ КІРОЎЦАЎ

Упраўленне ДАІ Днепропетроўскай вобласці Украіны апублікавала магчымыя варыянты знака, які прапануецца размяшчаць на аўтамабільх, якімі кіруюць пажылыя кіроўцы. Эскізы былі сабраны ў рамках конкурсу, абвешчанага аўтаінспекцыяй. «Праблема пажылых кіроўцаў сапраўды адчувальная, — адзначыў кіраўнік прэс-службы абласной ДАІ Уладзімір Лебедзеў. — Па статыстыцы, яны рэдка трапляюць у аварыі, але затое сутыкаюцца з непавагай маладых кіроўцаў, якім «перашаджаюць» на дарозе. Так, яны, магчыма, марудлівыя, але значна больш дысцыплінаваныя за рулём».

ПАДРАБЯЗНАСЦІ

ЗАХАД І РАСІЯ ЖОРСТКА ПАСВАРЫЛІСЯ З-ЗА СІРЫІ

Пасля таго, як Расія заблакавала ў Савеце Бяспекі ААН заходні варыянт рэзалюцыі па Сірыі, што ўскосна адкрываў шлях да сілавога ўмяшання, здарылася тое, чаго баяўся кіраўнік МЗС РФ Сяргей Лаўроў: на Расію «павесілі ўсіх сабак». Прадстаўнікі заходніх краін выліліся лютымі абвінавачваннямі, прычым ЗША прыгразілі дзейнічаць у абыход Савета Бяспекі, які, паводле выразу прадстаўніка краіны ў ААН Сюзан Райс, «цалкам праваліў найважнейшую задачу свайго парадку дня ў гэтым годзе».

З Масквы неадкладна рушылі ўслед не менш гнеўныя рэплікі: ЗША і іх партнёраў абвінавачвалі ў цынізме і крывадушчасці, а таксама ў поўнай бяздзейнасці ў дачыненні да «ваўнічай апазіцыі» ў Сірыі. У аднозненне ад Захаду, Расія «ні на хвілінку не аслабляла намаганняў па пошuku палітычнага ўрэгулявання», заявілі ў пятніцу яе выканаўчыя дыпламаты. Саму Сірыю цяпер чакаюць хаос і распад, а запасы хімічнай зброі ў гэтых умовах могуць трапіць у рукі груповак, звязаных з «Аль-Каїдай». Тады страшныя наступствы будзе пагражаць не толькі Сірыі, але і ўсяму рэгіёну і, магчыма, усяму свету.

КОРАТКА

У Беларусі ў чэрвені бягучага года сярэдні памер пенсій склаў Вр1 млн 415,2 тыс. Гэта ў 2,3 раза перавышае бюджэт пражыткавага мінімуму для пенсіянераў, паведамліў у Нацыянальным статыстычным камітэце. У органах па працы, занятасці і сацыяльнай абароне Беларусі ў чэрвені гэтага года на ўліку было 2 млн 498,1 тыс. пенсіянераў.

Міграцыйны прырост у Беларусі ў студзені — маі бягучага года ў параўнанні з аналагічным перыядам 2011 года знізіўся на 60,1 працэнта і склаў 1 тыс. 830 чалавек. Аб гэтым паведамліў у Нацыянальным статыстычным камітэце.

Двухпавярховы аўтобус пачне курсіраваць па Мінску да канца лета, паведамліў у турысцка-інфармацыйным цэнтры «Мінск». Экскурсійны маршрут будзе праходзіць па праспекце Незалежнасці, ён азнаёміць турыстаў з асноўнымі выдатнымі мясцамі горада, што размешчаны ўздоўж галоўнай транспартнай артэрыі беларускай сталіцы.

ЦІ ВАРТА СТУДЭНТАМ ПРАЦАВАЦЬ ЛЕТАМ?

Аксана БЯЗЛЕПКІНА, кандыдат філалагічных навук, выкладчык Інстытута журналістыкі БДУ:

— Калі тэрмінова патрэбны грошы, то пытанне будзе выглядаць рытарычным. Калі ж пільная неабходнасць ў летняй падпрацоўцы няма, то усё залежыць і ад будучай прафесіі, і ад формы падпрацоўкі, і ад асобы (некаторыя стамляюцца ад доўгіх вакацый). Сезонную працу лепей выбіраць хачя б на ўзбачыне сваёй прафесійнай сферы, каб лета запомнілася не толькі стомай і спёкай, але і цікавым прафесійным досведам. І — галоўнае — не забыць хоць трохі аддчыць перад новым семестрам.

Уладзіслаў ТАТУР, студэнт 3-га курса факультэта міжнародных эканамічных адносін Беларускага дзяржаўнага эканамічнага ўніверсітэта:

— Адзначана, студэнтам трэба працаваць летам. Гэта першая магчымасць адлучыць сябе дарослым і ўзяць сваё жыццё па-за межамі ўніверсітэта. Але сёння студэнту складана знайсці працу, якая задавальняла б яго як фінансава, так і з пункту гледжання цікавасці. Трэба займацца тым, што прыносіць не толькі грошы, але і задавальненне. Пажадана, вядома, працаваць па спецыяльнасці, гэта будзе карысным досведам. У мяне шмат сяброў зараз працуюць, ёсць тыя, хто паехаў за мяжу — у Пецярбург. Працуюць грузчыкамі, касірамі, на будоўлях, але ім цікава пабыць у іншай краіне ды яшчэ і грошы прывезці.

Уладзімір КАРАГІН, старшыня Мінскага саюза прадпрыемальнікаў і працаўдаўцаў, старшыня Рэспубліканскага канфедэрацыйнага прадпрыемальніцтва:

— Думаю, так. Трэба зарабляць грошы на працягу ўсяго жыцця. А лета — самы прадукцыйны ў гэтым плане перыяд для студэнтаў. Акрамя таго, менавіта ў маладыя гады ў людзей фарміруюцца навыкі, звязаныя з працай. Праца летам — добры крок да атрымання фінансавай незалежнасці ад бацькоў. У маладосці я на зімовых і летніх канікулах працаваў у будатрадах, тады існавала такая вольная прытычка. Хачу сказаць, нават гэта мне ў свой час дапамагло. Зараз у малады значна большы выбар, дзе працаваць, чым быў у нас тады. **Прадрыхтаваў Яраслаў ЛЫСКАВЕЦ.**

Аляксандр Лукашэнка пазітыўна ацаніў праведзеную работу...

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)
Аляксандру Лукашэнку было допаложа ана выкананні дадзеных ім даручэнняў па аднаўленні, рэстаўрацыі і рэканструкцыі палацава-паркавага ансамбля. Як праінфармаваў кіраўніка дзяржавы міністр культуры, палацава-паркавы ансамбль ужо аказвае шэраг платных паслуг. У 2011 годзе даходы ад іх склалі Br1,5 млрд. За тры апошнія гады вырасла і колькасць наведвальнікаў комплексу. Калі ў 2010 годзе палацава-паркавы ансамбль наведвалі 173 тыс. чалавек, у 2011-м — 210 тыс., то за першае паўгоддзе 2012 года — каля 136 тыс. чалавек. Чакаецца, што да канца года тут пабудавана каля 300 тыс. наведвальнікаў. Паводле слоў Паўла Латушкі, на працягу двух-трох гадоў комплекс выйдзе на 100-працэнтную акупнасць затрат на ўтрыманне аб'екта.

Для зручнасці турыстаў у замку адкрыта гасцініца на 47 нумароў, якая размясцілася ў пампашаных камяніцы і буйной карэтай, а таксама кафэ, рэстаран, магазін сувеніраў. У пампашаных і на тэрыторыі Нясвіжскага замка праводзіцца музычныя, тэатральныя і іншыя культурна-масавыя мерапрыемствы.

Аляксандр Лукашэнка адзначыў, што наведанне палацава-паркавага ансамбля ў Нясвіжы павінна быць даступным для беларусаў.

«Не трэба рвацца і бегчы за вялікімі грашымі. Усё трэба рабіць паступова. Бо мы тады адаб'ём ахвоту ва ўласных людзей. Трэба, каб беларусы гэты бачылі», — адзначыў кіраўнік дзяржавы. «Усё трэба рабіць вельмі акуратна, разумна. Дырэктар павінен зыходзіць з таго, нібы гэта яго комплекс, лішні крок налева або направа — страты. А не думаць, што дзяржава дзесяці дапаможа, падставіць плічак», — падкрэсліў Прэзідэнт.

Аляксандр Лукашэнка сустрэўся таксама з прадстаўнікамі роду Радзівілаў, якія прыехалі наведваць адраствараны замак. Яны адзначылі, што ў цэлым ім падабаецца тое, што выканана ў замку. «Радзівілы ніколі не хацелі выязджаць адсюль, але ў 1939 годзе былі вымушаны зрабіць гэта. Але наша сэрца заўсёды тут», — сказаў адзін з нашчадкаў роду Радзівілаў, «Прыязжайце сюды. Цяпер вам ёсць куды прыехаць», — у сваю чаргу сказаў Прэзідэнт.

Кіраўнік дзяржавы перадаў у дар музею пояс слугачка тыпу, характэрны для паясоў, якія вырабляліся на мануфактурах Рэчы Паспалітай у 1760—1790-я гады. Ён вытанкі з шаўковай і сярэбранай тлэзоначай ніткай.

Аляксандр Лукашэнка таксама пакінуў запіс у кнізе ганаровых гасцей палацава-паркавага ансамбля: «Багата культурная і гістарычная спадчына Беларусі выклікае панучыі гонару ў кожнага яе жыхара. Адным з унікальных помнікаў архітэктуры з'яўляецца палацава-паркавы ансамбль у Нясвіжы, які ўключаны ў Спіс сусветнай спадчыны ЮНЕСКА. Не аднойчы абнаўляўся ён пасля войнаў, пажараў і перыядаў забіццяў. Дзякуючы рабоце рэстаўратараў, будаўнікоў і спецыялістаў музейнай справы сёння мы бачым Нясвіжскі замак ва ўсім яго харэсце. Няхай і далей гэты выдатны твор айчынскага дойлідства застаецца ўвабачаннем культурнага багацця Беларусі, сімвалам невычэрпных стваральных сіл і здольнасцяў нашага народа».

У сваю чаргу Прэзідэнт на памяць аб наведванні палацава-паркавага ансамбля быў перададзены габелен з відамі Нясвіжскага замка.

Прэс-служба Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь.

ФІНАНСАВЫ ТЫДЗЕНЬ

ВЫРАС ТОЛЬКІ РАЙСЬКІ РУБЕЛЁ

Нейкі сумны гэты тыдзень атрымаўся з пункту гледжання тэмы грошай. Кардынальных змен у нашай ці сусветнай эканоміцы не адбылося. Нават курсы валют толькі млява рухаліся, амаль засынаючы. У выніку долар патануў на 80 рублёў (мінус 1%) і каштуе цяпер Br8280. Еўра «скінуў» яшчэ менш (40 рублёў; мінус 0,4%), і апусціўся да Br10150. Толькі расійскі рубель адносна значна вырас — на 3 грашовыя адзінкі (плюс 1,2%) да Br259.

Уладзіслаў КУЛЕЦКІ.

АБЗАЦ

▲ Стагадовы рубж пераадолеў 574 беларусы. У катэгорыі старэйшых за 110 гадоў на 1 ліпеня гэтага года было 11 чалавек — гэта 7 жыхароў Гродзенскай вобласці, 3 — Мінскай і 1 — Брэсцкай. Сярод беларускіх доўгажыхароў традыцыйна лідзіруюць жанчыны — іх у 5,7 раза больш (стагадовае планку перасягнулі 488 жанчын і 186 мужчын). Па-ранейшаму сярод рэгіянаў краіны фляганам на ліку доўгажыхароў з'яўляецца Гродзенская вобласць: тут на 1 ліпеня налічвалася 124 чалавекі ва ўзросце болей за 100 гадоў. На другой пазіцыі — Брэсцкая вобласць (95), на трэцім — Мінская (86).

▲ Энерганасычаны трактар «MT3-3022» коштам больш за 100 тыс. долараў з'явіўся за некалькі хвілін у выніку пажару пры кашчэнні травы ў в. Раздзялячы Ганцавіцкага раёна. СВК «Адраджэнне» набыў трактар летась. Трактарысты, якія падкача пажару былі ў кабіне, не пацярпелі. Яны загнулі рухавік і тушылі агонь спадручнымі сродкамі.

ПОЎНЫ АБЗАЦ

▲ Аўцыён Hansons у англійскім графстве Дэрбшы прадаў за 230 фунтаў стэрлінгаў тост, які быў падсмажаны на сnydera муніцыпальнаму Чарльзу ў дзень яго высялення з прызначана Дыяна 30 гадоў таму. Кавалачак хлеба захаўваўся з 29 ліпеня 1981 года ў сям'і адной з пакаёва Букінгемскага палаца, якая ў тую раніцу прыносіла яго прынуці. Ныздэніры тост забрала ў якасці сувеніра яе маці, 83-гадова Розмары Сміт. Хлеб доўга захаўваўся таму, што, па-першае, яго не паспелі чым-небудзь намазаць, а па-другое, пасля абжамання ў ім практычна не засталася вільгаці. Пот пайшоў брытанскаму пакупніку, які ўдзельнічаў у таргах на тэлефон. Аб'ява аб продажы суправяджалася бурнымі апладысмантамі ў зале.

Паводле паведамленняў карэспандэнтаў «Звязды» і інфармагенцтваў.

НАРАДЖАЦЬ БОЛЬШ! ЯК?

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)
Ці так нас шмат на планеце?

— Наташа, прывітанне! Як там наша маладая маюла? Даўно яе не бачыў.

— Маша зрэдку прыходзіць на заняткі. Пакуль яшчэ не можа надоўга маленькіх дзятчат пакідаць.

— А ты яшчэ не збіраешся, — усміхаюся, — па яе прыкладзе дзе-так заводзіць?

— Не, ты што! Я хачу спачатку кар'еру зрабіць. Дасягнуць чаго-небудзь.

— Нашто табе тая кар'ера? Што ты з ёю пасля будзеш рабіць? Паглядзі на Машу: якая яна шчаслівая.

— Ты кажаш, я маю бацькі, — злешуца сяброўка.

Гэта размова аднойчы адбылася ў мяне з аднакурніцай і добра паказвае, які цяпер моладзь ставіцца да сям'і і нараджэння дзяцей. Усе хочучы пажыць для сябе, а дзяцей лічаць нечым шкідным і непатрэбным. Медыя падтрымліваюць міф аб тым, што нараджаць шмат не трэба, бо планета перанаселеная і ёсць ужо няма чаго. Аднак ёсць факты, якія гэта ўсё абвяргаюць. У 2005 годзе вядомы румынскі фізік Віярыл Бадэску зрабіў разлікі і прыйшоў да высновы, што дапушчальны колькасць насельніцтва Зямлі складае 1,3 кватрыліяна чалавек (лічба з п'ятнаціцю нулямі) — гэта ў 200000 разоў болей, чым зараз. Як вам лічыць? Дык ці трэба нараджаць?

Пачынаючы з 1993 года, у Беларусі назіраецца пастаяннае зніжэнне колькасці насельніцтва. Акрамя таго, згодна са статыстыкай Міністэрства аховы здароўя, за 20 гадоў (з 1990 па 2010) у нашай краіне страты ад абортары склалі больш за 2,7 мільёна ненароджаных дзяцей. І гэта толькі афіцыйная статыстыка. Беларусы зараз магло б быць, як мінімум, на 2 мільёны болей. Падумайце яшчэ вольна: чым у Беларусі 65% сям'яў абмяжоўваюцца толькі адным дзіцём, два маюць 18,9%, траіх і болей — 5%. Да 2015 года колькасць жанчын фертыльнага ўзросту (15-49

гадоў) зменшыцца да 246 тысяч. А значыць, амаль няма каму будзе нараджаць дзяцей.

Скарачэнне колькасці абортары прывядзе да дэмаграфічнага росту

Ігар БЕЛАБА-РОДАУ, дырэктар Інстытута дэмаграфічных даследаванняў (Масква), адзін з арганізатараў праекта «Ад акіяна да акіяна», сцвярджае, што ў кампаніі няма нейкіх вялікіх задач:

«Мы проста хочам звярнуць увагу кіраўніцтва і медыяпрасторы на неабходнасць умяцавання традыцыйнай сям'і. Асабліва ў Беларусі хацелася б падтрымаць тыя намагаючы, якія ўжо ёсць. Ваш Прэзідэнт прапанаваў унікальны захад — закон аб дэмаграфічнай беспяці. Такі дакумент прыняты, відаць, упершыню на постсавецкай прасторы. Таксама заступавецца ўхвалення і захады да паліты сям'яў. Але разам з тым спецыяліст упэўнены, што пераадолець негатыўную дэмаграфічную дынаміку немагчыма ў краіне, дзе існуе вельмі легкадумнае стаўленне да абортары. «Аднак размова ідзе зусім не аб нейкіх забараняльных мерапрыемствах. Усё, што мы робім, пабудавана на пазітыўнай рыторыцы, — глумачыць Ігар Белабарадаў. — Адзін з самых прастых захадаў, які не патрабуе нейкіх выдаткаў, — гэта візуалізацыя плода, калі жанчыне даюць перад прыняццем канчатковага рашэння пазнаваміца з яе дзіцяткам, пацукі і здуўкі яго сэрца, убачыць яго. Сучасная тэхніка дазваляе гэта зрабіць. Ужо адзін гэты захад можа на 76% скараціць колькасць абортары. А калі сёння ў Беларусі атрымаецца хаяя б на 30-40% скараціць іх колькасць, то гэта выведзе краіну на дэмаграфічны прырост». **Бераніка СЯРДЗЮК, кіраўнік Цэнтра падтрымкі сям'і і мацярыцтва «Матуля»** упэўнена,

«Для вырашэння праблем трэба яшчэ разумець, што аборт — гэта вельмі рэальная індустрыя. «І сёння імядзі Беларусі пакутуе ад гэтага, — кажа расійскі спецыяліст. — Венгрыя і Польшча, калі развіталіся з савецкай спадчынай, прынялі ў сябе кажнанадаўства ў абарону жыцця. Сёння паліцыя, якія не могуць зрабіць аборт у сабе, едуць у Беларусь. Існуе нават тэрмін «абортары турызм».

Ці не пойдзем мы па шляху Рымскай імперыі?

«Акрамя таго, розныя міжнародныя арганізацыі, напрыклад, Глобальны фонд па барацьбе са СНІДам, рэалізуюць праграмы па зніжэнні нараджальнасці. «І пры распаўсюджванні інфармацыйнай прадукцыі яны спасялююцца на Міністэрства аховы здароўя, якое быццам дало на гэта дазвол, — здуўкі Ігар Белабарадаў, паказваючы брашуру, якую знайшоў на адной з прапавідала ад Мінска. — Таксама гэтыя арганізацыі пастаянна фарміруюць палітычныя да гомасексуалізму. Рымская імперыя некалі таксама пайшла такім шляхам — распаўсюд гомасексуалізму, нізкая нараджальнасць, бо дэтартаджэнне было нямодным. У выніку яе зававалі варвары. Колькасць

замяжнікаў у Беларусі пастаянна расце. Вельмі падобныя сімптомы».

Арганізатары праляйф-кампаніі настаяюць, і будучы гэта рабіць у розных краінах: гомасексуалізм — гэта псіхічна адхіленне. «Мы назіраем увесь час гомасексуальнае лобі і ў страдальных колах, і ў палітычнай сферы. Гэта патрабуе вельмі жорсткага і сямейна арыентаванага адказу. Мы павінны абараніць нашых дзяцей». І гэта павінна атрымацца, бо міжнародная праляйф-кампанія стала ўжо сусветнай. «Спачатку мы планавалі ўсё ад Ціхага да Атлантычнага акіяна, але прыйшлі Сярдзюк зусім увагу ўвагу яшчэ і на тое, што ўсю навіяваецца стэрэа-тып, быццам дзеці павінны быць жаданымі. «Але псіхалогі кажуць, што дзеці не могуць быць жаданымі. Яны могуць быць альбо прынятыя, альбо не».

Сем'і без дзяцей часцей распадаюцца

«Барыса ідзе хаяя б за трэцяе дзіця. Нічо ж не прымушае вас нараджаць дзесяць. — сукавіца Ігар Белабарадаў. — Але дзеці ўмяцоўваюць сям'ю. У бяздзетных пар найбольшы колькасць разводаў». Аднак ужо роўна ўзнікае пытанне, чаму мала нараджаюцца. «Многія тлумачаць неадназначна мець дзяцей ці мець больш за аднаго-два дзяцей тым, што не хапае грошай. Але калі падлічыць, колькі выдаткоўваецца дзіцяці тым, што не хапае грошай. І на дарэгія мабільныя, на алкаголь, забавы, шыгарыты і... свайго жыццё, то я ўпэўнены, на гэту суму можна выхаваць і пцць, і шэсць дзяцей. Праблема не ў грошах, а ў галовах і душах!».

Уладзіслаў ВАЛАХОВІЧ, кандыдат дырэктару Фонду абароны жыцця і сям'і «Адкрытыя сэрцы» нагадавае пры гэтым, што адзін са слоганав кампаніі — «Дзіцяці шмат не бывае», і дадае: «Трэба мацярыцтваць не на кантрацэпцыю, а на шматдзетнасць».

Уладзіслаў КУЛЕЦКІ.

■ Стыхія

«ПАСЕЙДОН» «НАВЕДАЎ» СТАЛІЦУ...
Увечары 19 ліпеня менш чым за тры гадзіны (з 19.00 да 21.40) над сталіцай выпала больш за траціну сярэднямесячнай нормы ападкаў — 34 міліметры пры згаданай норме ў 90 міліметраў.

У выніку, паводле інфармацыі Міністэрства па надзвычайных сітуацыях, у горадзе падталіла 19 участкаў праезнай часткі дарог. З-за моцнага

дажджу прыпыніўся рух 40 тралейбусных, 3 трамвайных і 50 аўтобусных маршрутаў. Найбольшая працягласць спынення грамадскага транспарту склала 55 хвілін. Пацярпелых не было. У сталіцы быў аб'яўлены спецыяльны план «Пасейдон»: з падтопленых участкаў было эвакуіравана 15

у выніку праходжання навалнічнага фронту з парывамі ветру да 14 метраў за секунду ў Гомельскай вобласці без электразабеспячэння засталіся дзве фермы ў вёсцы Новая Грабля Браніскага раёна і ў вёсцы Юровічы Калінкавіцкага раёна.

Сяргей РАСОЛКА

«Я НІКОЛІ НЕ БЫЛА КАРМІЛЦАЙ У СЯМ'І»

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)
Прачынаюся рана. У 6 гадзін я ўжо на нагах. Адна цукерка, кубак кавы і добрая нягучная музыка. А далей праца. Увечары любію наведваць басейн. Здрадзецца, набываю абанемант. Але гэта складана, бо не заўсёды валодаю сваім часам. Зімой лыжы, нават ужо спрабую на горных катацка. Хаджу на гарадскіх каток. Ніякіх асаблівых працэдур няма, каб падтрымліваць сябе ў тонусе. Стаўленне да жыцця павінна быць аптымістычным.

Па магчымасці ў нядзелю зранку ці ў суботу вечарам выязджаю ў вёску да мамы. Мы маем пакінулі невялікі ўчастак зямлі, але кветка там — можна загнуці. Цюльпанай, я ў Галандыі, цэлая плантацыя, кустоў руж, п'юна, больш за 30. Я так любію карціцца ў зямлі. Гэта мяне спакоівае. Нядаўна ў сестры ўчастак з'явіўся пад Мінскам. Я раскапала там сабе метр на два клумбу (*смеццэца*). Яшчэ будоўля ідзе, а я ўжо вырошчваю кветкі.

Не цяплюю подласці. Не любію «сяброў», калі яны застаюцца сябрамі да той пары, пакуль ты ім патрэбны. У мяне няма іх. Тое, колькі ў цбе сяброў, наколькі моцна ты твае адносіны, таксама характарыстычна чалавека. Я дарэгу сваімі сябрамі, яны правяраю часам. Шысць гадоў таму, калі памёр тата, яны кінулі ўсё і былі са мной побач. Іх маральная падтрымка мне больш за ўсё дапамагла справіцца з горам.

Пра сон, людскасць і зайздасць
Калі я працую, то я працую. Па суботам прызджаю ў камітэт, каб у цыніні праправаць з дакументамі, сабрацца з думкамі, вызначыць прыярытэты на наступны тыдзень. Я — працаголік. Працаголік і гультайка адначасова (*смеццэца*). У нядзелю магу спаць да 12 гадзін, і мне зусім не сорамна.

Не пачынаю, калі апошні раз хадзіла на абед. Рэдка сыходжу з кабінета ў 18.00. Вельмі рэдка. Я ж яшчэ і дэпутат гарадскога Савета. Мне падабаецца сустрасціцца з людзьмі. Гэта дапамагае ў працы. Езджу з задавальненнем у сваю акругу, у Серабранку. Вельмі радуся, калі ёсць магчымасць нечым дапамагчы. Гэта палатна, але цікава. Самае галюнае, што мяне гэта не напружвае. Нават ніколі не было думкі ад нечага адмовіцца. Летась для мяне новая дзейнасць адрылася. Я ўвайшла ў склад Прэзідыума рэспубліканскага ГА «Беларускі саюз жанчын». Пазнаёмілася з цікавымі жанчынамі, вельмі паспяховамі па жыцці. Напрыклад, Надзея Андрэеўна Ермакова, Лідзія Міхайлаўна Ярмашчына. Мне прыемна з імі кантактаваць. Няма зайздасці. Я набіраюся ў іх жыццёвага і прафесійнага вопыту, проста ўсякія жанчыны штурчы заўважваю.

Ёсць такое беларускае слова — людскасць. На мой погляд, вельмі ёмкае. Не страціць яе — галюнае для кіраўніца любога рангу. У любой інастасі важна заставацца чалавекам, які бы гэта банальна ні гучала.

Пра сацыяльнае таксі, рэнту і дзіцячы сад для старых
Гляньце (побач з лавачкай, на якой мы сядзелі, праехала сацыяльнае таксі): адзін

з нашых цудоўных сацыяльных праектаў. Сёння ў кожным раёне горада па дзве такія машыны. Летась расшырана катэгорыя мінчан, якія могуць карыстацца паслугамі таксі бясплатна, а таксама за частковае плаці. Але жыццё паказвае, што трэба абмяжоўваць колькасць паездкаў і катэгорыі. Ілгота павінна быць для тых, хто спрадуў у гэтым мае патрэбу, для каго гэта жыццёва важна. Бо ёсць людзі... Напрыклад, інвалід 1 групы аглухнага захворвання выклікае таксі, каб на сустрэчу з былымі калегамі па д'ехаць. Яму тлумачыць: «А 8-й катэгорыі немагчыма вам прадаставіць машыну. Якраз у гэты час едуць людзі на гемадыяліз. Давайце з вамі разам зробім выезд, каму больш патрэбна аўтамабіль». Не разумее. Яму больш трэба. Ёсць жанчыны, якія ездзяць на рынак па кілаграм грэчкі, але абавязкова на «Экспабл». Бо іншая грэчка ёй не падыходзіць. А па перапісанні палажэнні гэта магчыма, нельга толькі за горад выязджаць.

Укараняем і такую новую форму сацыяльнага абслугоўвання насельніцтва, які рэнтныя адносіны. У гэтым праекце могуць удзельнічаць адзіныя жыхары Мінска, якім ёсць 70 гадоў і якія маюць ва ўласнасці жылце. Яны заключваюць з тэрытарыяльным цэнтрам саацслугоўвання алью наўпрямост з інтэрнатам дагавор пажыццёвага ўтры-

адаваць у інтэрнат. Мне б зранку аддаць яго пад нагляд, у добрыя кулі, а вечарам забраць». Таму будзем адкрываць так званы «Дзіцячы сад для старых» на базе тэрытарыяльнага цэнтра Маскоўскага раёна.

Вярнулася з камандзіроўкі, са Швецыі, апантаная ідэямі. Адна з грандыёзных задум — стварыць майстэрню, дзе б працавалі людзі, якія пакутуюць на псіхічны захворванні. Усе яны, а іх няма ў горадзе, адарванія ад соцыуму. Ёсць сярод іх тых, хто можа і павінен працаваць.

Як і большасць людзей, радуся ўсяму, што атрымліваецца добра. Што за нараджэнне траітат даплачваем грошы, што інваліда-калясачніка ўладкавалі на працу, што купілі актыўную калёску для дзіцяці інваліда, што шматдзетныя сем'і кватэры атрымліваюць...

БЛІЦ-ІНТЭРВ'Ю

— Хто з жанчын вам найбольш імпаўне, з'яўляецца ўзорам для пераймання?
— З гістарычных персанажы — Жанна Д'Арк. Менавіта ў гонар гэтай жанчыны мяне называю тата. Нядаўна прачытала кніжку пра Маргарэт Тэтчэр. Мне было цікава, што значыць «жалезная лэдзі». Прачытала і падумала, што гэта не маё, не хачу быць такой, як яна. Сімпатычная мне і актрыса Наталія Гундарава. Не толькі як выканаўца ролі дырэктара дзіцячага дома, але і як жанчына. Светлая была, адкрытая. З інтэрв'ю назіраю за кар'ерай расійскага палітыка Валяціны Маціявічы.

— Любімыя кветкі?
— Ружы. П'юна, я тут не выключэнне. А наогул я любію кветкі па сезоне.
— Што вы ніколі не надзеяцеся?
— Калготкі ў сетачку (*смеццэца*).
— Якая ваша галюнае заган?
— ... (*задумваюцца*). Напэўна, нізкая самаацэнка. Трэба мне над гэтым працаваць. Шмат яшчэ сябе крытыкую.

манія з забеспячэннем. Там прапісваюць, што жадаюць атрымаць, пачынаючы з памеру пакоя, рэжым харчавання, медпасаў і заканчваючы культурнымі мерапрыемствамі. Чалавек пры гэтым атрымлівае пенсію ў поўным аб'ёме і яны выплачваюцца рэнта ў памеры ад 1 да 3 базавых у залежнасці ад кошту кватэры. Пакуль што толькі тры падобныя дагаворы заключаны. Налета пачнём будаваць першы інтэрнат павышанай камфортнасці для людзей, якія будуць жыць па рэнтных адносінах. Там будзе ўся інфраструктура: і басейн, і цырульня, і тэрнараўная зала, і басейн...

Мяне засмучае, што дзеці не хочучы сёння глядаць сваіх бацькоў. Гэта так дакладна прасочваецца, калі прыходзяць на прыём і просяць прыняць старых у інтэрнат. Маўляў, я не магу справіцца са сваёй маймай. Калі пачынаеш чытаць матэрыялы справы, разумееш, што 3 месцаў ці год таму кватэра перапісана ўнучку — і адразу бацькі не патрэбны. Упэўняе, усё жыццё расціць дзяцей і на старасці апынуцца ў інтэрнаце... Для большасці гэта вялікі стрэс.

Прыходзіць людзі і кажуць: «Я не магу пакінуць працу. І бацьку не хачу назусім

небудзь. Як там Даша, Нюся, Еўшчык?... Ён усіх маіх дзяцей ведаў. Такая вольна шматдзетная мама. Яны ўжо дастаткова дарослыя, старэйшым па 24 гады. А карцінка дагтуль перад вачыма стаіць: як прыехалі да нас у 2000 годзе 68 чалавек. Вылішлі з аўтобуса ў рованых држынах і з чатырма шчанюкамі пад пахамі. І адна з іх — Нюся — заўяўляе: «Калі вы выкінеце нашых шчанят, то...» Не памятаю, які ўльтыматум яна паставіла, але шчанюкоў мы пакінулі. У мінулым месяцы тая самая Нюся вырашыла зрабіць мяне хроснай мамой свайго сына. Бабуля я ўжо неаднойчы: у мяне ўжо больш як 10 унучкаў (*усміхаецца*).

Яны бягуць да мяне, як правіла, калі ім цяжка. Дапамагаеш, бо разумееш, што бегчы ім больш няма куды. Хоць са 100 выхаванцаў толькі 6 былі біялагічнымі сіротамі.

Часам думаю: калі здарыцца такое, што я ўжо стамлюся быць дзяржслужачкай, то напэўна, у чарговы раз займіўся сіротамі. Праўда, не ведаю, будзе гэта дзіцяці дом № 7 ці нешта іншае. Можна, вядуць сабе 5 дзяцей — будзе прыёмная сям'я. Бо сын ужо вырас, яму 23 гады.

Пра мужчынскія дні, Божы дар і кіслую паветру

Дабрыя ў сям'і, безумоўна, адыгрывае вялікую ролю. Мне з сям'ёй пашанцавала. Пачынаючы з дружнай бацькоўскай: уяўляецца, тата і 4 жанчыны (мама і тры дачкі). Я вельмі любіла свайго сына. Антон — мой Божы дар. Вучыцца ў БДУ на спецыяльнасць міжнародных адносін, ён у мяне будучы мытыч.

Я мала бываю дома для таго, каб кіраваць. Але часам забываюся, што ўжо дома, і тады мне жартам кажуць: «Там на Кіжаватава (раней) ці (цяпер) там на Маякоўскага працявай кіраваць» (*смеццэца*). Самае галюнае — разуменне. Бывае ж, што жанчына сыходзіць у кар'еру і губляе сям'ю. Мужчын рэдка падабаюцца жанчыны, якія займаюць становішчы вышэй, чым ён. А яшчэ, не дай Бог, больш зарабляе — гэта наогул катастрофа. Мой муж працуе

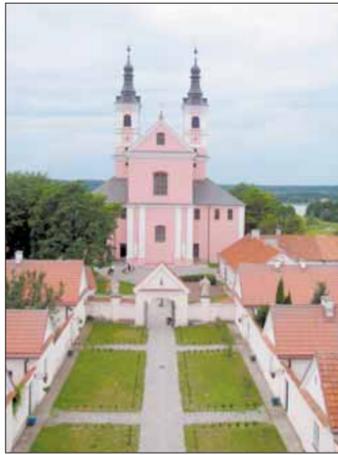
ЦЕРАЗ МЯЖУ — НА БАЙДАРЦЫ!

Гродзеншчына і Сувальшчына імкнуча на сучасным узроўні выкарыстаць свой турыстычны патэнцыял

На гэта скіраваны праекты, якія на працягу трох апошніх гадоў пры фінансавай дапамозе Еўрасаюза рэалізуюцца сумесна Сувальскай палатой земляробства і турызму, Гродзенскім абласным аддзяленнем грамадскага аб'яднання «Рэспубліканскі турысцка-спартыўны саюз» і ўпраўленнем фізічнай культуры, спорту і турызму Гродзенскага аблвыканкама.

ДАВЕДНІКІ, КАРТЫ, ТУРЦЭНТРЫ...

У рамках праекта «Невядомая Еўропа» па развіцці турыстычнай інфраструктуры ў раёне Аўгустоўскага канала і ракі Нёман у Гродне адкрыты турысцка-інфармацыйны цэнтр, выдадзены даведнікі і карты па беларуска-польскім памежжы, папоўніліся байдаркамі, веласіпеды і адпаведнай амуніцыяй база актыўнага адпачынку. Азначылі і

прамаркіравалі, згодна з еўрапейскай турыстычнай практыкай, каля 200 кіламетраў водных, веласіпедных і пешаходных маршрутаў. Урокі сучасных падышоў да турыстыкі атрымалі ўладальнікі аграгаспаў, менеджары турфірмаў, студэнты.

І вось — новы праект «Камунікацыя без межаў» — стварэнне трансгранічнай турысцка-інфармацыйнай сеткі». З ім на свае вочы, у складзе групы прадстаўнікоў мясцовых органаў улады і журналістаў Гродзеншчыны азнаёміўся карэспандэнт «Звязды». Прычым мы падарожнічалі не толькі аўтобусамі і пешым ходам — арганізатары прапанавалі яшчэ і... байдаркі. Многія з нас, у тым ліку і аўтар гэтых радкоў, упершыню сталі турыстамі-воднікамі ў якасці не пасажыра судна, а весляра.

Наша падарожжа пачынаецца з вышэйзгаданага турцэнтра ў Гродне. Намеснік старшыні абласнога аддзялення ГА «Рэспубліканскі турысцка-спартыўны саюз» Сяргей Каліяда тлумачыць мэту праекта «Камунікацыя без межаў»:

— Турысцка-інфармацыйны цэнтр, які быў створаны дзякуючы праекту

і мытнікаў, а яго польскім партнёрам звартацца па дазвол да сваіх служб. Звычайны турыст гэта зможа?

Да таго ж «Лясная — Рудаўка» мае статус толькі воднага перахода — пехатой альбо на веласіпедзе рухацца немагчыма. Турысты не могуць выйсці на бераг, афармленне дакументаў адбываецца тут жа, з вады, патрэбны спецыяльны дазвол на перамяшчэнне пакажы. Фактычна гэтым памежным пераходам цяпер могуць скарыстацца толькі турысты-экстрэмалы, якія ідуць на байдарках, маючы пры сабе ўсе рэчы. Камусьці гэта, можа, і падабаецца, але падобным экстрэмам не зацікавіш шмат турыстаў.

— Трэба адкрыць аўтадарожны пераход «Сафіява — Ліпшчаны». Гэта прама дарога паміж Гродна і польскім Аўгустовам стала б вельмі важным элементам памежнай інфраструктуры: турысты сплываюцца на байдарках, а іх рэчы перамяшчаюцца аўтамабілем, — зазначае Сяргей Каліяда.

— А хіба ж не хапае памежнага перахода «Брузгі»? — «Брузгі» сёння з'яўляюцца, так бы мовіць, аўтадарожным монстрам: там і легкавыя транспарты, і аўтобусы, і грузавікі, «зялёны» і «чырвоны» каналы. Не падзяляюцца тыя, для каго мяжа ўжо даўно ператварылася ў прыватны бізнес на перавозцы саларыкі і цыгарэт і хто едзе з мэтай турызму. Пакуль не вырашана задана, каб па абодва бакі мяжы былі «зялёныя» каналы для турыстаў.

Дарчы, вышэйзгаданыя праблемы не засталіся па-за ўвагай у зацверджанай урадам Праграме развіцця спецыяльнага турысцка-рэкрэацыйнага парку «Аўгустоўскі канал» на 2012—2015 гады. Хочацца спадзявацца, што яны будуць вырашаны.

Ёсць праблемы па выкарыстанні трансгранічнага патэнцыялу Аўгустоўскага канала і ў нашых суседзях. У Польшчы

больш вопыту па прыцягненні да гэтай воднай жамчужыны турыстаў, лепшая інфраструктура, аднак... Далейшы сплав пасля памежнага шлюза «Кужынец» немагчымы, паколькі чатыры шлюзы на польскім баку ў рамонце. Наступны за «Кужынец» шлюз «Мікашуўка», паводле пашпарта аб'екта, плануецца ўвесці ў эксплуатацыю 28 верасня 2012 года...

ПАШПАРТ ВАНДРОЎНІКА І ВУЛЕЙ ДЛЯ ДЗІКІХ ПЧОЛ

На Сувальшчыне ўмовы надвор'я — адзін у адзін з намі, але там не спасылаюцца, што Гасподзь не даў ні мора, ні шматмесячнага цяпла. Не скардзіцца, што ў нашых рэзліх, маўляў, немагчымы нормальны еўрапейскі турызм, а вельмі дынамічна яго развіваецца. Вось толькі некаторыя «фішкі».

Намеснік старшыні Сувальскай палаты земляробства і турызму Роната Закрўска выдае кожнаму з нашай дэлегацыі так званы прывітаньні пакет для турыста, які складаецца з трох частак. Першая — даведнік з прадстаўленнем 60 аб'ектаў Сувальшчыны. Другая — пашпарт вандроўніка, дзе пазначаны 24 з гэтых месцаў. Трэцяя — калібраваны і прыгатаваны пакет з іх ёсць пункт, дзе ў пашпарце прадстаўляецца пачатка — арыгінальная для кожнага аб'екта. Акрамя таго, у пашпарце пазначаны 15 мясцін, наведвання якіх спалучаецца з нейкімі забавамі, заагудкамі.

— Гэтая акцыя разлічана на любога вандроўніка, але найперш — на семі, каб зацікавіць іх у вывучэнні славуцасцяў Сувальшчыны. Узнагароды для дзяцей звязаны з гісторыяй нашага краю — гэта прыгожы дамок з пастаяннымі героямі апошніх пісьменніц, ураджэнкі Сувалка Марыі Канапаніч «Пра гномаў і сіротку Марыю», — апаўдае Роната Закрўска.

У прывітаньным пакце ёсць таксама картка члена інтэрнэт-клуба — шукальніка прыгод на Сувальшчыне. Дапусцім, чалавек ніколі тут не быў,

але ёсць інтэрнэт-старонка, якая прапануе гульні, што заснавана на карце, гісторыі гэтага рэгіёна. Дайшоў да пятага ўзроўня, аднак каб прадоўжыць, то павінен прыехаць на Сувальшчыну, каб пашырыць веды пра яе.

— А ці ёсць у польскіх турыстаў інтарэс да наведвання суседняй Гродзеншчыны? — Ёсць, але не хапае інфармацыі. Нядаўна размаўляла з турыстам, які прайшоў на каюку ўсе польскія рэкі і шукае іншыя магчымасці. Ён быў здзіўлены, што існуе варыянт сплаву на беларускі бок Аўгустоўскага канала і далей да Нёмана. Таму мы з гродзенскім партнёрам і спрабуем ямага шырыць распаўсюдзіць такія звесткі. Імі здаўна любаваліся чалавекі, які, пабыўшы на Гродзеншчыне, кажаў, што яму ўсё было дрэнна.

Падчас знаходжання на Сувальшчыне мы бачылі шмат «добраб'яў», якія пры жаданні і дзелавой квачцы можна напоўніць турыстычным патэнцыялам. Напрыклад, каля вёскі Смольнікі ёсць пляцоўка, адкуль вочу адкрываюцца цудоўныя краіны. Дарэчы, я яшчэ не сустрэла чалавекі, які, пабыўшы на Гродзеншчыне, кажаў, што яму ўсё было дрэнна. Але цяпер тут парадак, бо ў агляднай пляцоўцы «У пана Тадэвуша» ёсць гаспадар. Прычым, можна не толькі зачытаваць сымвалічную плату паўзірца на тутэйшы прыродны ландшафт, але і набыць у кіёску краязнаўчую літаратуру, карты, узяць напрокат веласіпед, адпачыць каля вогнішча.

На турыстаў працуе і бадаўдана немцамі вузкакалейная чыгунка: гаспадарчага значэння яна ўжо даўно не мае, але затое апрабавана дзецьмі, якія з задавальненнем падарожнічаюць па ёй у невялікіх вагончыках. А ў Сувальскім ландшафтным парку адным з элементаў турыстыкі з'яўляюцца... вулі для дзікіх пчолаў. Пра іх каляцоўца па той прычыне, што гэта найлепшыя апыляльнікі для тутэйшых раслін. Акрамя таго, моладзі прапануюцца так званыя «зялёныя лекцыі» — падарожжы па тэрыторыі парку разам з правадніком.

НЕ ПААСОБКУ, А РАЗАМ

Аснова развіцця інфраструктуры і арганізацыі турыстыкі на Сувальшчыне — сумесная праца мясцовых улад і грамадскіх аб'яднанняў. А сувязным звязком паміж іх з'яўляюцца турысцка-інфармацыйныя цэнтры. Прычым мы не бачылі ніводнага прыватнага цэнтры — усё яны пры гміне, лавецка альбо нейкім грамадскім аб'яднанні. У такіх цэнтрах акумуляюцца рэальная інфармацыя (што найбольш цікавіць турыстаў, чаго не хапае), якую ўлады аналізуюць і рыхтуюць адпаведныя планы развіцця. Потым праводзіцца іх грамадскае абмеркаванне, вызначаюцца прыярытэты, праграмы. Пры гэтым

грошы на развіцці турызму (у тым ліку па розных еўрапейскіх праграмах) не рэалізуюцца самімі ўладамі: аб'яўляецца рэгіянальны конкурс, у якім могуць удзельнічаць са сваімі праектамі ўсе ахвотныя.

Вось, напрыклад, як працуе цэнтр турыстычнай інфармацыі ў Старым Фальварку — курортным мястэчку на беразе возера Вігры. Абслугоўванне турыстаў — галоўны заняткаў тутэйшых жыхароў. Прычым, кожны не рэкламуе свае паслугі паасобку: 30 уладальнікаў аграгаспаў аб'ядналіся і ўзялі ўнаём невялікі будынак, дзе створаны турыстычны цэнтр.

— Кожны дае сюды сваю інфармацыю — пра каякі, веласіпеды, коней, рамесніцкія вырабы і іншае, а таксама ёсць матэрыялы накіонт усю рэгіён, — расказвае кіраўнік гэтага аб'яднання Марк Равінскі. — Рэкламуем, дарэчы, і Гродзеншчыну.

— Якім чынам? — Важна, каб турыст, які да нас прыехаў, застаўся задаволены. А гэта магчыма, калі ў яго шмат інфармацыі — не толькі пра нашы мясціны. І каб таксама ведаў, што адсюль даволі блізка да Вілені і Гродна. Таму мая задача — пераканача турыстаў, каб яны паехалі і да вас. На гэтым зарабляе ў асноўным перавозчык, але ёсць і мой бізнес — за прадстаўленню інфармацыі. А галоўнае, бадай, каб ямага бачылі ўчылі турысты. Тады, магчыма, яны прыедуць зноў.

— А візы? — У беларускім консульстве ў Беластоку турыстычная віза афармляецца за пяць дзён, прычым па жаданні турыстаў я беру на сябе дастаўку пашпартаў. Патрэбна толькі жаданне паехаць на Гродзеншчыну, — перакананы Марк Равінскі.

...Па вяртанні на радзіму (зноў жа байдаркамі) той, хто ўпершыню ўдзельнічаў у сплаве, праходзіць адпаведны абрад, які завяршаецца дакрананнем вясла да «пятай кропкі». Такі вольфіш нашага падарожжа. Зрашты, які фініш? Усё толькі пачынаецца — і па стварэнні на Гродзеншчыне сеткі турысцка-інфармацыйных цэнтраў (ужо аб'яўлены тэндар на закупку абсталявання), і ўвогуле па арганізацыі сучаснай турыстыкі.

Барыс ПРАКОПЧЫК. Фота аўтара. Гродна — Сувалкі — Гродна

На Магілёў!

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.) «Аўтакруізаўра» заўважна адразу — вясёлыя людзі ў белых майках і кепках, ды яшчэ і з гармонікам. Вандроўны настрой усё актыўна падтрымліваюць, нягледзячы на крыху пахмурнае надвор'е.

— Сёмы аўтакруізаўра па месцах бавой славы сёлета мы ахвочым па маршруце «Мінск—Магілёў», — расказваў адзін з арганізатараў мерапрыемства, дырэктар дэпартаменту фонду «Памяць Афгана» Аляксандр Мятла. — Наступны пункт падарожжа Мінска — Жодзіна. Далей ўсё чакана Барысаў, дзе плануем спыніцца на Брылеўскім полі, якое лічыцца памятным месцам вайны 1812 года. У суботы мы прыедем у Магілёў, наведем славуце Буінскае поле, дзе адбылася адна з самых цяжкіх і значных бітваў Вялікай Айчыннай вайны. Завершыцца аўтакруізаўра ў надзею канцэрта афганскай песні. Мінюльня разы Магілёў заставаўся ў баку ад нашай увагі, таму сёлета вырашылі гэтую сітуацыю выправіць.

Фота Марыны БЕГУНКОВАЙ.

Па ўсім маршруце ўдзельнікі аўтакруізаўра будуць суправаджацца супрацоўнікамі ДАІ. Адной з мэт правадзэння гэтага мерапрыемства арганізатары называюць папулярызаванне аўтатурызму, перш за ўсё па нашым беларускім краі, дзе ёсць куды з'ездзіць, што паглядзець і атрымаць ад гэтага прыемныя ўражанні. За мінулыя шэсць аўтакруізаўраў і надзею канцэртаў па Беларусі 7000 кіламетраў. Наведвалі самыя розныя мясціны: Белаўжожку пушчу, сядзібу Пуслоўскіх, Аўгустоўскі канал.

Ганна ГАРУСТОВІЧ.

Дзяржаўны камітэт па стандартызацыі Рэспублікі Беларусь аб'яўляе аб правядзенні штогадовых конкурсаў «Лепшы менаджар на якасці», «Лепшая дыпломная і навукова-даследчая работа студэнтаў і галіна менаджэнтаў і кантролю якасці», а таксама конкурсу на саісканне прамі СІД за дасягненні ў галіне якасці прадукцыі і паслуг. Прадэбраны інфармацыя аб конкурсах змешчана на інтэрнэт-сайце Дзяржстандарта (www.gosstandart.gov.by).

Так хацеў Бог

На зямлі кожнаму з нас адмераны свой час. І вялікая таямніца жыцця ў тым, што чалавек не ведае, калі прыйдзе апошні дзень... У прахалодзе мінскай Катэдры сонечным ліпенскім днём развіталіся з кардыналам. Яму быў адмераны доўгі жыццёвы шлях у 96 гадоў, з усім наборам страшных выпрабаванняў ХХ стагоддзя. Сядзячы на касцёльнай лаве, я ўнутрана разважаў, услухоўваюся ў малітвы, што няспешна шапталі бабункі. Менавіта пра іх кардынал сказаў пасля ўзнагароджання прэміяй «Сведка веры»: «Я ахвярую гэтае высокае прызнанне баблям маёй краіны, якія змаглі захаваць веру ў гадзі пераследу, перадачы яе сваім унукам і праўнікам, тым самым не даўшы замерці Касцёлу». Так, тады ў касцёльным паўзурку я цяжка усваіў, што нас пакінула сапраўдная асоба, але толькі пасля зразумее — сышла эпоха. І па-новаму адкрываецца кардынала, як слухана заўважыла пэцка і журналістка Хрысціна Лялюк, мы будзем яшчэ доўга.

Казімір Свёнтэк з'явіўся на свет у Валзе, мястэчку на поўдні Эстоніі, але ўсё сваё жыццё прывёў у Беларусь. Выпрабаванню яго жыцця хапіла б на туюж мастацкі і літаратурны творцаў. Хапіла б і для таго, каб якога-небудзь іншага чалавекі зноў перамагло. Але толькі не Свёнтка. Ён нарадзіўся ў часы Першай сусветнай вайны, перанёс ГУЛАГ і канцлагер, жыў у час Курпатова, Хатыні, Катэні, расстрэлі ў Беразвеччы, у доўгія гады татальнага пераследу рэлігіі, але вытрымаў, выжыў насуперак усаму. Пры гэтым ён ніколі не баяўся заставацца святаром у самым небяспечным моманты жыцця. Маліўся, святкаваў Каляды нават на лагерным Усходзе, дзе падобная «правіна» магла каштаваць жыцця...

— У ім я бачыў чалавекі, які прайшоў Галгофу ХХ стагоддзя, якому смерць неаднойчы заглядвала ў вочы, які выжыў і выконваў свае святарскія абавязкі. (...) Вера яго загартывала. Аднойчы ён распавядаў пра тое, як яго выпушцілі з лагера. Адзін з афіцэраў тады вельмі здзіўлены, як чалавек, якога павіны былі расстраляць, застаўся жывым. А ён на гэта проста казаў: «Гэтага хацеў Бог» — узгадвае архіепіскап Тадэвуш Кандрусевіч, Мітрапаліт Мінска-Магілёўскі.

Цікава, але чалавек такой адданай веры нават не збіраўся паступаць у семінарыю. — Эмінацыя распавядаў, што спачатку наогул збіраўся ехаць у Віленю паступаць ва ўніверсітэт, — распавядае ксёндз Антоні Клімантовіч, пробашч архіафедэральнай парафіі імя Найсвяцейшай Панны

Фота Анастасіі КЛІШЧУК.

яго было тры мары: адбываецца мінскую катэдру, аднавіць семінарыю і беатyfikаваць службу Божага Зыгмунта Лазінскага. Першы дзве ён здзейсніў. На жаль, трэцюю пры жыцці не ахвочыцца. Спадзяюся, яго пачынанне працягне епіскап Антоні Дзямінка, ардынарый Пінскай дыяцэзіі.

Цікава, а якім Казімір Свёнтэк быў ксяндзом? З якімі казанямі звартаўся да пасты? Што яго было ўласціва? Ён любіў святарства і найбольш цягнуў шчыраць. «У кожным бачыў таго, хто можа намыліцца, але з павагай ставіўся да сутані, — кажа а. Антоні Клімантовіч. — Быў адважым. Захважваў да таго, каб хрысціянцінці сваю годнасць, быў салдатам Хрыста, абараняў сваю веру». Мітрапаліт Тадэвуш Кандрусевіч кажа, што казані ў кардынала былі пастарскага напрамку. «Ён вучыў людзей веры. Стараўся браць прыклады з жыцця. Казані былі простыя для разумення людзей».

Больш за паўстагоддзя Свёнтэк пражыў у Пінску, у невялікім дамку па вуліцы Шаўчэнка, 12. Вало шмат раслін. Сярод іх — ружы, магнолія і нават персікавае дрэва, пладамі якога ён так любіў частаваць. Ён вельмі любіў прыгожыя расліны. І часам, калі заўважаў на мінскіх вуліцах яшчэ шэрую зіму, мо сказаць з усмешкай: «Бачыце,

у вас яшчэ снег ляжыць, а ў мяне ўжо кветкі растуць». Была каля дома і невялічка сажалка, у якой ад ціхайнага вока хаваліся карпы і карасі. Кардынал іх, як і іншым, падкармліваў сам і быў даволі вопытным рыбаком. Казаў, што ў святарскую маладоць вельмі любіў пасядзець з вудамі на берагах Ясельды і Пінны. Ведаў усё ямы, дзе чакаў свой кручок чарговы шчупак. Але не толькі рыбацка вабіла ксяндза кардынала. Ён распавадае а. Антоні Клімантовіч, ён быў неаблігам паляўнічы. І разам са сваім адданым сабачкам Асам неаднойчы хадыў на цэчурака і глушчу. Толькі пасля ён расчараваўся ў паляванні. Бачыў меліярацыю Палесса і моцна перажываў за зямлю, якая сапраўды стала для яго родным краем. У выніку ён стварыў шэраг дакументальных фільмаў, насычаных цудоўнымі краінамі, гісторыямі з жыцця звычайных паляшчыхоў. «... Чалавек, які здатны

цэлюю ноч нерухама праліжаць у лесе, толькі каб запісаць на магнітафон таварэнне глушчыхоў», — так адзавяваў пра кардынала Уладзімір Караткевіч у сваім эсе «Званы ў праданнае азёр».

У яго пакоях не было тэлебачання (тэлевізар стаяў у гаспадыні), аднак ён вельмі любіў паглядзець футбол і ў Пінску, і калі прыязджаў у Мінск. Сучасных футбалістаў добра не ведаў, але з цікавацю глядзеў... Лігу чэмпіёнаў і чэмпіянат свету. І занадта ў футболе, як сведчыць ксёндз Клімантовіч, ён быў нядарэчным.

Той, хто сустрэкаўся з ім, адзначае яго надзвычайнае добрае пануцце гумару, умённае разрадыць сітуацыю трапным словам, жаданне жартаваць нават тады, калі знаходзіўся на бальнічным ложку. Мітрапаліт Тадэвуш Кандрусевіч узгадвае з усмешкай той момант, калі яго трыба было абвясціць Свёнтку, што Папа Ян Павел ІІ прызначыў яго архіепіскапам Мінска-Магілёўскім. На словы аб прызначэнні з Ватыкана ён, усміхаючыся, сказаў: «Што ты кажаш?! Мне ўжо 77 гадоў, а ў 75 у адстаўку трыба пасаць».

— Калі кардынал быў ужо хворы, ён жыў надзеяй, — разважае Тадэвуш Кандрусевіч. — Пасля таго, як ён зламаў шыюку сцягна, я вярнуўся з-за мяжы і прыйшоў да яго ў шпіталь. Ён тады і спытаў у мяне, ці збіраюся ў Польшчу на

беатyfikацыю Ежы Папалюшкі. Кажу: «Эмінацыя, у нас урачыскасці будучы», а ён мне ў адказ: «А я паеду!». Бачыце, ён нават пасля такой аперацыі жыў верай. Апошні год жыцця ён хварэў, але ўвесь час праз боль, праз цяжкія перажыванні, быў вясёлым.

З Хрысціянці Лялюк кардынал, напэўна, сустрэкаўся часцей, чым з іншымі карэспандэнтамі.

— З ім цяжка было дамовіцца наконт інтэрв'ю, але ён заўжды быў не супраць прастай і шчырай размовы, — зазначае спадарыня Хрысціна.

Першае, што здзіўляла паэтку, калі яна пабывала ў гасцяў у кардынала, — вялікая бібліятэка. На палічках стаялі не толькі рэлігійныя трактаты, кнігі па бага слоўі, але і мастацкая літаратура — Адам Міцкевіч, Сяргей Пясецкі, руская і замежная класіка.

— Ведаеце, у кардынала было выключнае адчуванне слова, мовы. Ён у нашым выдавецтве рабіў часам такія слушныя заўвагі, што мы нават здзіўляліся. Ён, дарэчы, перад семінарыяй збіраўся паступаць на філфак універсітэта Стэфана Баторыя. Мне здаецца, пры жаданні ён мог бы стаць добрым пісьменнікам. Кардынал быў выдатным, шчырым апавядальнікам!

Хрысціна Лялюк адзначае, што выдавецтва «ПроХрыста» ўжо рыхтуе ладны том, прысвечаны Казіміру Свёнтку. Кнігу складуць яго казані, успаміны святароў, свецкіх асоб, якія добра ведалі кардынала. Безумоўна, хочацца верыць, што падобная справа не затрымаецца. Казімір Свёнтэк адзін з тых, пра чый прыклад адважнасці, вытрымкі і любові да Пінска трыба пісаць, трыба гаварыць, трыба разважаць.

— Пінск — гэта ягоная ўсё, — пра ўлюбёнае месца кардынала кажа Мітрапаліт. — Пасля аперацыі ў Лялюк яна прапанавалі застацца ў Польшчы. Аднак ён хацеў толькі ў Пінск.

...Летас, 21 ліпеня, на 97-м годзе перастала біцца сэрца Казіміра Свёнтка. Ён адышоў у іншы свет, але пасля ў сэрцах людзей веры, вярнуў у іх беларускі касцёл. Ён паспеў зрабіць тое, чым беларусы могуць ганарыцца сёння. Дзякуй, кардынале!

Тарас ШЧЫРЫ.

Год таму не стала кардынала Казіміра Свёнтка

Белорусский Банк Малого Бизнеса Закрытое акционерное общество «Белорусский Банк Малого Бизнеса»

БУХГАЛТЕРСКИЙ БАЛАНС на 01 июля 2012 года (в миллионах белорусских рублей)

№ п/п	Наименование статьи	Символ	Пункт примечаний	на 1 июля 2012	на 1 июля 2011
1	2	3	4	5	6
1	АКТИВЫ				
2	Денежные средства	1101		8 016,7	9 845,1
3	Драгоценные металлы и драгоценные камни	1102			
4	Средства в Национальном банке	1103		187 299,6	112 088,5
5	Средства в банках	1104		23 156,8	24 767,5
6	Ценные бумаги	1105			
7	Кредиты клиентам	1106		149 418,3	147 213,2
8	Производные финансовые активы	1107		43 054,5	19 160,7
9	Долгосрочные финансовые вложения	1108			
10	Основные средства и нематериальные активы	1109		4 354,0	2 213,0
11	Имущество, предназначенное для продажи	1110			169,8
12	Прочие активы	1111		2 576,0	1 946,3
13	ИТОГО АКТИВЫ	11		417 875,9	317 404,1
14	ОБЯЗАТЕЛЬСТВА				
15	Средства Национального банка	1201		57 878,7	61 730,6
16	Средства банков	1202		132 678,5	82 029,1
17	Средства клиентов	1203		197 334,0	141 673,9
18	Ценные бумаги, выпущенные банком	1204			
19	Производные финансовые обязательства	1205			
20	Прочие обязательства	1206		258,8	478,1
21	ВСЕГО обязательств	120		388 150,0	285 911,7
22	КАПИТАЛ				

■ Працяг тэмы

АКЦЫЯ «ДЗЕНЬ 3 МІНІСТЭРСТВАМ ПРАЦЫ І САЦЫЯЛЬНАЙ АБОРОНЫ»: АДКАЗЫ НА ВАШЫ ПЫТАННІ

12 ліпеня спецыялісты Міністэрства працы і сацыяльнай абароны Беларусі ў рамках новага праекта «Дзень з Міністэрствам працы і сацыяльнай абароны» кансультавалі жыхароў Маладзечна. Кансультацыі праводзіліся па такіх актуальных пытаннях, як аказанне дзяржаўнай адраснай сацыяльнай дапамогі, сацыяльныя льготы, пенсійнае забеспячэнне, аплата працы, назначэнне дапамог па часовай непрацаздольнасці і інш.

Публікуем найбольш актуальныя пытанні гараджан, што звярнуліся па дапамогу да спецыялістаў, і прыводзім адказы на іх прадстаўнікоў міністэрства. Дарчы, з пытаннямі да спецыялістаў звярнуліся не толькі жыхары Маладзечна...

— Чаму ў мяне не павысіўся на 18% памер пенсіі з мая 2012 года?

Галіна Серадзінка, Гомельская вобл., г. Жлобін. Намеснік начальніка аддзела арганізацыі пенсійнага забеспячэння галоўнага ўпраўлення пенсійнага забеспячэння і сацыяльнага страхавання Вольга СПІРЫДОНАВА:

— Пенсія можа складацца з некалькіх частак. Адна частка — сама пенсія, якая налічваецца за стаж працы і заробак. Другая частка — надбаўкі і павышэнні да пенсіі. Напрыклад, для асоб, якіх старэйшая за 80 гадоў, ёсць надбаўка за догляд, яшчэ ёсць узроставая даплата, якая была ўведзена ў студзені гэтага года. Дык вось, асноўная частка пенсіі, сапраўды, павялічылася на 18%, а надбаўкі і павышэнні з мая павялічыліся толькі на 5,1%. Яны лічацца ад бюджэту пражыткавага мінімуму, а БПМ у маі павялічыўся на 5,1%. Таму ўся пенсія павялічыцца на 18% не магла.

— У колькі гадоў мае права на пенсію па ўзросце інваліднасці 3 групы з дзяцінства?

Таццяна Шэццель, г. Габруйск. Вольга СПІРЫДОНАВА: Інваліднасці 3 групы з дзяцінства маюць права на пенсію па ўзросце на 5 гадоў раней агульнастаноўленага ўзросту, г.зн. жанчыны ў 50 гадоў, мужчыны — у 55. Але гэта пры ўмове, што яны маюць неабходны стаж працы. Жанчынам неабходна мець 20 гадоў агульнага стажу, мужчынам — 25 гадоў, у тым ліку не менш за 5 гадоў з уплатай абавязковых страхавых уносаў.

Атрымліваю пенсію па ўзросце, устаноўлена 2 група інваліднасці. Ці прадугледжана даплата да пенсіі?

Уладзімір Літвіновіч, Вілейскі р-н. Вольга СПІРЫДОНАВА: Не, не прадугледжана. Але можна перайсці з пенсіі па ўзросце на пенсію па інваліднасці. Справа ў тым, што памер пенсіі па ўзросце залежыць ад стажу. Калі ў жанчыны працоўны стаж — 20 гадоў, яна будзе атрымліваць пенсію ў памеры 55% ад заробку (мужчыны — за 25 гадоў стажу).

Пенсія па 2 групе інваліднасці назначаецца ў памеры 65% ад заробку незалежна ад працоўнага стажу. Гэта значыць, калі стаж працы ў вас больш за 30 (для мужчын — 35) гадоў, то пры пераходзе на пенсію па інваліднасці павелічыцца памеру пенсіі не адбудзецца. Калі стаж меншы, больш выгадна атрымліваць пенсію па інваліднасці. Для прыкладу: каб жанчына атрымлівала пенсію па ўзросце ў памеры 65% ад заробку, ёй неабходна мець стаж працы 30 гадоў (мужчынам — 35).

— Атрымліваю пенсію па ўзросце пры стацы работы 38 гадоў 6 месяцаў і індывідуальным каэфіцыенте 1,87. Як зменціцца памер пенсіі пры адмове ад яе атрымання на 6 месяцаў?

Галіна Дзямідовіч, г. Маладзечна. Галоўны спецыяліст аддзела арганізацыі пенсійнага забеспячэння галоўнага ўпраўлення пенсійнага забеспячэння і сацыяльнага страхавання Наталія АРНАУТ:

— Калі вы адпрацуеце 6 месяцаў, адмовіўшыся ад атрымання пенсіі, то за кожныя 2 месяцы вам да пенсіі дадасца 1%. Плюс да агульнага стажу дададуцца самі гэтыя 6 месяцаў, і агульны стаж ў вас стане 39 гадоў. Пры стацы 38 гадоў памер пенсіі ў жанчыны складае 73% ад заробку, прынятага для налічэння пенсіі. Значыць, калі вам дадасца 1 год стажу, ваша пенсія стане роўная 74% ад заробку. Плюс да яе дададуцца яшчэ тры дадатковыя праценты за 6 месяцаў працы без атрымання пенсіі. Такім чынам, памер пенсіі ў вас атрымаецца роўным 77% ад заробку.

— Маёй маці 90 гадоў. Ці можна яна прэтэндаваць на матэрыяльную дапамогу?

Галіна Плакса, г. Маладзечна. Галоўны спецыяліст аддзела па справах ветэранў і пажылых людзей ўпраўлення дзяржаўнай сацыяльнай падтрымкі насельніцтва Віктар ЗІМАКОЎ:

— Так. Матэрыяльная дапамога людзям, якія маюць патрэбу ў ёй, аказваецца ў адпаведнасці з паставанай Міністэрства працы і сацыяльнай абароны Беларусі № 191 ад 29 снежня 2007 года «Аб парадку аказання пажылым і непрацаздольным грамадзянам, якія маюць патрэбу ў дапамозе, матэрыяльнай дапамогі са сродкаў Фонду сацыяльнай абароны насельніцтва Мініпрацы і сацзабароны».

На матэрыяльную дапамогу дзяржавы могуць прэтэндаваць людзі, якія апынуліся ў цяжкай жыццёвай сітуацыі, трапілі ў экстрэмальныя абставіны. Для яе атрымання трэба звярнуцца з пісьмовай заявай ў сваё раённае ўпраўленне па працы, занятасці і сацыяльнай абароне або ў тэрытарыяльны цэнтр сацыяльнага абслугоўвання насельніцтва па месцы жыхарства (калі ён надзелены паўнамоцтвамі аказваць такую дапамогу).

Да заяўніка прыдзе камісія для абследавання матэрыяльна-бытовых умоў пражывання, і на аснове яе заключэння і будзе прынята рашэнне аб метазагоднасці аказання такой дапамогі.

Памер матэрыяльнай дапамогі знаходзіцца ў межах аднаго бюджэту пражыткавага мінімуму. Зараз ён роўны 743 020 рублёў. У выпадку нейкіх экстрэмальных абставін (пажар, паводка, рабаванне) памер дапамогі можа быць павялічаны да 3 бюджэтных пражыткавага мінімуму.

Матэрыяльная дапамога грамадзяніну, які жыве ў нястачы, як правіла, аказваецца адзін раз у год.

— Сабраны чэкі, якія пацвярджаюць набыццё падгузнікаў, але заключэнне УКК атрымана пазней за даты атрымання чэкаў. У сувязі з гэтым адмоўлена ў прадстаўленні сацыяльнай дапамогі (на пакрыццё выдаткаў для набыцця падгузнікаў). Ці правільна гэта?

Алена Каржэўская, г. Ельск.

Начальнік аддзела рэзульту і каардынацыі сацыяльнай дапамогі і сацыяльнага абслугоўвання ўпраўлення дзяржаўнай сацыяльнай падтрымкі насельніцтва Таццяна ФЭДАРАВА:

— Усе чэкі, якія даказваюць факт набыцця падгузнікаў, павінны мець дату пазней чым было датавана заключэнне УКК аб патрэбнасці ў іх. Але тое, што вам адмоўлена цяпер у прадстаўленні гэтай дапамогі, не значыць, што вы пацярпелі.

Чалавек мае права на атрыманне такой дапамогі двойчы на працягу календарнага года. Вы можаце атрымаць яе пазней і кампенсаваць іншыя чэкі. Бо гэтая сацыяльная дапамога ўсё роўна толькі часткова кампенсуе выдаткі на набыццё падгузнікаў. Больш за тое, яе максімальны памер залежыць ад памеру бюджэту пражыткавага мінімуму, які пераглядаецца 4 разы ў год. Так, з 1 жніўня гэтага года памер БПМ у чарговы раз будзе павялічаны. Атрымліваецца, вам больш выгадна звярнуцца на кампенсацыю чэкаў у жніўні, бо памер дапамогі, адпаведна, таксама стане большым. І вы будзеце мець права звярнуцца на кампенсацыю расходаў на набыццё падгузнікаў сёлета яшчэ раз.

— Калі будзе зменены памер дапамогі па доглядзе дзіцяці ва ўзросце да 3 гадоў?

Алена Жырнель, в. Гарадок.

Кансультант ўпраўлення народнаасельніцтва, гендарнай і сямейнай палітыкі Святлана БЕЛАШ:

— Зараз падрыхтаваны праект закона «Аб дзяржаўнай дапамозе сям'ям, якія выхоўваюць дзяцей», у якім прадугледжваецца змяненне механізму разліку гэтай дапамогі. У прыватнасці, мяркуецца, што памер дапамогі па доглядзе дзіцяці ва ўзросце да 3 гадоў будзе прывязаны да памеру сярэдняй заробатнай платы работнікаў па рэспубліцы. Цяпер гэты законпраект знаходзіцца на разглядзе ва ўрадзе. Плануецца, што ён уступіць у сілу ў 2013 годзе.

Святлана БУСЬКО

Па падшыўцы «Звязды» за чэрвень—жнівень 1941 года можна прасачыць гісторыю першых дзён вайны. І не толькі тое, як развіваюцца ваенныя дзеянні. Можна убачыць, як мяняецца стаўленне людзей да вайны, як ламаюцца лёсы, як выяўляецца характар беларусаў, як нараджаецца партызанскі рух.

24 чэрвеня варожая авіяцыя бамбіла Мінск. Рэдакцыі рэспубліканскіх газет страцілі стацыянарную паліграфічную базу. Спачатку «Звязда» друкавалася ў Магілёве, а пасля — у Гомелі. Апошні нумар 1941 года выйшаў 13 жніўня...

Непахісная вера ў перамогу

Навіны ўчарашняга дня — так можна сказаць пра змест нумара «Звязды» за 22 чэрвеня 1941 года. Перадавы артыкул быў прысвечаны летнім канікулам школьнікаў. Падавалася інфармацыя пра падрыхтоўку да 20-гадовага юбілею Белдзяржуніверсітэта (23 чэрвеня чакаўся прыезд больш 100 гасцей з іншых рэспублік). Газета — тады яна выходзіла ў нядзелю — пісала пра тое, як можна правесці выхадныя дні: павінен быць адрыццця купальны сезон, прайсці масавыя гуляні.

Учарашнія мірныя планы... А на нашай зямлі ўжо лілася людская кроў. Па усёй Беларусі адбываліся мітынгі працоўных, на якіх людзі выказвалі сваё стаўленне да нападў фашыскай Германіі на Савецкі Саюз, дзямлілі верай у перамогу, гаварылі аб гаўтунасці змагацца з ворагам. У нумары за 23 чэрвеня «Звязда» змяшчае рэпартаж з шэрагу мітынгаў, друкуюе рэзалюцыі, прынятыя на іх працоўнымі:

«Вестка аб разбойніцкім нападзе германскага фашызма на нашу соцыялістычную радзю ў момант абляццела ўсе цэкі мінскай аўтоўкавай фабрыкі імені Кагановіча. Гэты нечуваны разбойніцкі акт не выклікаў у рабочых панікі і разгубленасці. Яшчэ лепш запрацавалі станкі, спрытней захапілі рукі. У кожнага рабочага адна думка: «для Радзімы трэба аддаць усе свае зольнасці, каб разграміць і знішчыць фашысцкую гадзіну!»...

Калі прагледзела ўсе матэрыялы

«Звязды» гэтага і двух наступных нумароў, складалася ўражанне, што тады людзі яшчэ не ўяўлялі, якія можа быць вайна. Яны верылі ў магунтасць Чырвонай Арміі, спадзяваліся на яе.

«Перамога будзе за намі!», «Вораг будзе разгромлен!», «Будзем працаваць з дэсяцірайной энергіяй!», — з такімі загаловамі выходзілі нумары «Звязды» ў канцы чэрвеня 1941 года. Тут няма ўласнай інфармацыі пра ваенныя дзеянні. Газета падае звесткі Саўінфармбюро і перадрукуюае артыкулы з іншых газет.

Але як зменціцца голас «Звязды» ўжо праз два тыдні... Як зменціцца людзі... У гэтых пераменах я бачу і дынаміку... і жалівадць вайны. Як хутка яна ахоплівае зямлі, якія пакуты нясе...

Жахлівая праўда

«...Дастойную сустрэчу прыгатовіла Беларусь фашысцкім варварам у кожным сваім сяле, у кожным сваім лесе, — пісаў 18 ліпеня ў артыкуле «Паднялася Беларусь» Янка Купала. — Я бачыў, як сустрэкаў беларускі народ захватчыкаў. Разб'ягаліся па лясах, па балотных трышчобах усё, хто мог рухацца, усё, хто мог насіць зброю. Жанчыны на плячах сваіх уносілі малых дзяцей, гаворачы: «Няхай лепш у балое загіне, чым дастанецца нямецкім фашыстам».

На святую народную вайну падняўся зарад беларускі народ. Ведаючы і бачыць людзі, што нясе ім Гітлер.

Празджаючы ад Коўна, я бачыў сам, як над дарогай, на якой нікога не было, апрача натоупу старыкоў, жанчын і дзяцей, раптам зніўся нямецкі

знішчальнік. На брэжучым палёце фашысцкі вальпір расстрэльваў з кулямётаў безабаронныя натоуп і кінуўся уцякаць, як толькі на гарызонце паказаліся крылі совецкіх «ястрабоў»...

А натоуп беларускіх сялян астаўся ляжаць на дарозе. Па сівых бародах старыкоў паўзлі густыя патакі крыві. Мёртвыя мацеры сціскалі ў сваіх руках мёртвых дзяцей.

Труселівыя забойцы! Яны бамбэцкі безабаронныя сёлы і мястэчкі! Яны грабляць, насілююць нашых жанчын, як скаціну, рэжучь людзей. Ці трэба гаварыць аб тым, чаму падымалега беларускі народ на захватчыкаў?

... На што ж мяняць нам свабоду? На плечі і шыбеніцы фашысцкіх палачоў? На лёс рабoў?

...У занятых ворагам раёнах ствараюцца партызанскія атрады — конныя і пешыя. «Вока — за вока, зуб — за зуб» — адкажам мы фашыстам, не дадзім ні адпачынку, ні тэрміну. Паліяццы у паветра масты, склады і абозы. Любяць у Беларусі званых гасцей і не любяць нязваных. Пакуль будзе жыць хоць адзін беларус, не будзе на беларускай зямлі спакою фашысцкім захватчыкам, горкае будзе іх жыццё — з кожнага дрэва, з кожнага аўрага будуць сачыць за ім пільныя партызанскія вочы...».

Чым далей гартаеш старонкі «Звязды», тым больш жахаецца. Вельмі цржка паверыць, што такое было ў першыя дні вайны. Што для мірнага насельніцтва, якое яшчэ не тое што ніякага адпору не давала, а ўпершыню бачыла ворага, вайна пачыналася з катаванняў. У многіх матэрыялах гаворыцца пра тое, што фашысты гвалціць дзясціт і нават 13-14-гадовых дзясціччынак, часта на вачах у іх маці, забіваюць жанчын і дзясцей, здзекуюцца са старых.

За подпісам «уласнага інфармацыя» 20 ліпеня «Звязда» змяшчае расповед С.Н. Ефэ, Д.І. Багданава, якія ўцяклі з нямецкага палону.

«22 чэрвеня гітлераўскія банды адкрылі агонь, а потым пачалі бамбэць з самалётаў яшчэ спяшчых жыхароў горада Брэста.

Пасля гэтых бамбэжак бачылі мы на вуліцах поўразбуранага горада сотні забітых і раненых мужчын, жанчын і дзясцей. Два дні ляглы трупы мірнага насельніцтва на вуліцах горада. Усе бальніцы былі перапоўнены раненымі. Раненыя жыхары валяліся на падлозе па карыдорх і навокал бальніц.

Як толькі былі заняты фашыстамі Брэст, нямецкае камандаванне аддало горад на поўнае рабаванне салдат і крымінальных злачынцаў.

... Мы бачылі, як фашысцкія разбойнікі цягнулі з кватэр боты, бляшны, вопратку, гадзіннікі і інш...

Захаліўшы ў Брэсце некалькі нашых камандзіраў і байцоў, гітлераўскія каты адвезлі іх у мястэчка Тэрэспаль, прымуслі іх адрамантаваць мост, потым паклалі

іх на гэты мост, прыкрылі зверху дошкамі і па гэтым жывым насціле пусцілі танк.

24 чэрвеня фашысты мабілізавалі многа грамадзян горада Брэста закопчаў у магілы забітых у баю нямецкіх салдат. Баючыся распушчэння звестак аб панесеных стратах, пасля закончонай работы, немцы загадалі ўсім грамадзянам уцякаць у напрамку Ворска, і, калі мірныя жыхары, сярэд якіх былі жанчыны і старыкі, кінуліся уцякаць, нямецкі каты адкрылі па іх кулямётны агонь і забілі больш сотні ні ў чым не вінаватых людзей...».

Чымчэ больш жорстка сведчанні газета змяшчае ў нумары за 23 ліпеня:

«У тылу ворага, у акупіраваных совецкіх раёнах, надта мала аталосе ўцялеўшых вёсак, — расказвае малады ваянтэхнік Дадашоў С.І., які ад самага Веластока дзевяць дзён прабіраўся тыламі ворага да сваёй часці. — Часта сустракаюцца вёскі, дзе, апрача трупай дзясцей, жанчын і старыкоў, якія валяюцца па вуліцах, сцэжках і ў паўразбураных хатах, нельга знайсці жывой істоты. Нямецкія сіяярвятнікі, заняўшы вёску, пачынаюць гвалціць жанчын і рабаваць увесь сялянскі дабытак...»

Я сам бачыў, — кажа далей таварыш Дадашоў — у Піншчыне, на палане каля лесу, скалечаны труп 15-гадовай дзясціччыны-пастушкі, якая пасвіла тут жывёлу. Сем нямецкіх бандытаў, згвалціўшы пастушку, распаролі ёй жывот і шыткамі прабілі грудзі. Крыху далей ад нявіннай хваеры валяліся трупы саміх фашыстаў. Іх перастралялі, як сабак, уцякаючы з месца злачынства, партызаны, пацнушы кроў дзясціччыны...»

На ўзлесці, дзе стаяў нямецкі штаб, валяліся тры акрываўленыя трупы нашых камандзіраў. Вочы ў іх былі выкалаты, вушы абрэзаны, усё цела сколата шыткамі...»

Але з усёго зверства, бачанага мною... найбольш урушчыў і папоўнаў мяё сэрца гарачай нянавісцю і кіпучым гневам да драпежлівага малюнак, бачаны мной у вёсцы К. Веластокчай абласці: ў канцы спаленай вёскі... сталі ўбітыя ў рад плячч свежазастраваных калоў, на якіх віселі трупы плячч жанчын. Трупы былі голыя, з распоратымі жыватамі, абрэзанымі грудзямі і адсечанымі галавамі, якія валяліся ў лужных крыві разам з трупамі пакалечаных і забітых дзясцей. Гэта былі жонкі і дзэці нашых камандзіраў...».

Партызанскі рух

Ужо ў ліпені на тэрыторыі Беларусі дзейнічалі партызанскія атрады. Яны ўзніклі імгненна, у тыя ж дні, калі вораг прыходзіў на іх зямлю. У адказ на катаванні, у адказ на трагедыі. Гэта відаць з матэрыялаў «Звязды». Напрыклад, у адным з іх расповед пачынаецца са звестаства з кавалём Кузьмоў Грама, які моцна змяніўся пасля таго, як фашысты абрабавалі яго дом і згвалцілі дачку. Гэты чалавек, якога яшчэ тыдзень таму вясцоўцы ведалі як вясёлага і дабрадушнага, клянецца: «Пакуль не ўлажу ў сырую

ПЯЦЬДЗЯСЯТ НА ПЯЦЬДЗЯСЯТ

...«Ляжыць пад ганкам — хвост абаранкам». Кожнае дзіця здагадаецца, хто гэта. Ну вядома ж, сабака!

Юзкі у дзясцінстве іх моцна любіў. Ды і яны было не любіць, калі яны — і найпершых таварышч, і заступнікі, і памочнікі, калі трэба каровак пасвіць...

Але ж урбанізацыя пагнала Юзкі з роднага хутара — пасяліла хоць і на першым паверсе, але ж у гарадской кватэры з усімі выгодамі. Ну як тут будзе сабаку трымаць? Дзе тут будку яму паставіш?

Юзкі, карацей, вагаўся, збіраўся з думкамі, а вось Людзя з суседняга хутара, пасяліўшыся ў яго пад'ездзе на чацвёртым паверсе (дарчы, побач з начальнікам ДАІ і суддзёй), — адразу ж заявля. Праўда, маленькага, дакладней, маленькую — «дзясціччыну», Найдю.

Усё ж добра спачатку было! Сабачку выведзілі, і потым проста выпускалі на вуліцу... Яна сама, нагуляўшыся, нікога не чапаючы, вярталася — падымалася на чацвёрты паверх. І ўжо там садзілася альбо ляжалася на палавічак — чакала, калі гаспадыня адчыніць дзверы.

Было так, пакуль... Пакуль Найдя не падрасла.

У той дзень за ёй увязяўся першы кавалер — вялікі дварняк, «гаспадар» прылеглай тэрыторыі. Любоўныя гулі — лёгкі флірт, скавытанне, умераны брэх — пачаліся ў іх проста на левыцы. «Даішнік» быў дома, адлечываў, і гэты яму перашкодзіла. Таму ён, адчыніўшы дзверы, убачыў салодкую парачку і заманхнуў на яе сынавава кляшчэй. «Кавалер» спужаўся і кулём сігануў уніз — на трэці паверх, на другі...

А на першым і ў гэты ж момант шчоўку замок, адчынілі дзверы: што за шум у пад'ездзе, рашыў паглядзець і Юзкі...

Дварняк жа, няйкакш з пералуду, вырашыў, што за яго дзвярміца — чанкавая вуліца. Таму ён скочыў Юзкі на грудзі, зваліў з ног, грызнуў, уляцеў у кватэру. Маланкай пралацеў па пакоі і даўся назад, па дарозе яшчэ раз укінуўшы Юзкіа.

...Раны таму, вядома ж, зашылі, пэравязалі, далі «прыгаршчы» таблетак і ўкоп ад шаленства. Вечарам ён вяртаўся дамоў.

— Што з вамі, Ёсіп Паўлавіч? — спытаўся Людчын сусед, суддзя.

Той толькі адмахнуўся. — Ай, Іван Сямёнавіч, не пытайцеся. Сабаку — нізавота заводзіць не буду... Потым памаўчаў, паглядзеў, як вя-

сёлая Найдя носіцца вакол шчаслівай гаспадыні, і дадаў: — А можа і буду! Плячдзясят на пецьдзясят.

Віктар Ірга, м. Косава, Івацвіцкі раён.

НЕ БЫЧОК

...Дзядзька Сцяпан працаваў шафэрам у саўгасе, рэгуптаючы меў, лічы, бездакорную, таму яго смяляў, чым іншых пасыпалі ў далёкія райсы — у гарады Латвіі, Расіі і, само сабой, Беларусі.

То вось аднойчы ранняя вясной пэкалі яны з механікам у слаўны горад Віцебск — па запатцы. Адмахаўшы дзвесце з гакам вёрст (у тым ліку — па раскіслай гравіцы), яны нарэчыце дабраліся; рушылі там па «дыстанцыяў». Гэта значыць, што са склада іх паслалі ў бухгалтэрыю, адтуль — да дырэктара, зноў ў бухгалтэрыю, яшчэ раз на склад... І ўжо там — дзе шалакадак, дзе пляшкы, — нервы сабе парваўшы, сёе-тое з запаткаст мужчынны вырвалі...

Усё, здавалася б: можна вяртацца дамоў. Перакусіць хіба трэба. Усунулі нос у сталуюку — там чарга як не да Палацка. Пакуль дастаіцца... Забеглі ў гастронам, узалі хлеба, каўбасы, на перспектыве — па бутэльцы «каленвалу». Сцяпан — яшчэ пачак вафляў на гасцінец даццу... У кабіне на хаду перакусілі. А ўжо выпіць вырашылі ўвечары, калі дабрुцца, каб стому зняць. І пакрысе... Але ж апетыт прыходзіць не толькі падчас ячэй... Ды і стома была вялікай: таму адной бутэлькай, які і варта было чакаць, мужыкі абмежаваліся не змаглі.

Расставаліся, як найлепшыя сябры ці нават родзічы, бо з абдымкамі, з пачалункамі... Разышліся па дамах. А яго ж жывот віном не абманеш (з закускі — пачка вафляў была), есці па ранейшаму хочацца, таму Сцяпан адразу ж на кухню дома падаўся: палез у печ, смела выцягнуў кадылок. Там завывай капуста яго чакала. Але ж сёння не, — яна: сёння нібыта поліўка зварана? І нават цёплая яшчэ...

Прыналеў ён — добра пайшла: што лыжыш, што потым нагбом — амаль увесь кацялок апрастаў. «Солі, адно, малавата», — прызнуў, выціраючы вусны. Але ж такой бяды — наеўся, падкаўіўся пад жончын бачок і як у яму зваліўся...

Прачнуўся — ад грукату кацялкаў, ад бурнага каляя печы:

— Ды што ж гэта за ліха такое? Ды дзе ж яно ўсё дзелася? — саварылася жонка. — Я ж ставіла ў печ... І няма: як карова языком зізлапа. Ну не магло ж так выкіпець...

ИЗВЕЩЕНИЕ

Государственное производственное объединение «Минскстрой» доводит до сведения заинтересованных лиц о внесении изменений в проектную декларацию о строительстве жилых помещений объекта «Жилой район Масюковщина. Микрорайон Масюковщина-6. Жилой дом № 7 по генплану» в г. Минске, опубликованную в газете «Звязда» 14 марта 2012 года:
Ожидаемый ввод жилого дома в эксплуатацию – август 2012 г.
Генеральный директор *Н.В. Милошевский*

ИЗВЕЩЕНИЕ

Государственное производственное объединение «Минскстрой» доводит до сведения заинтересованных лиц о внесении изменений в проектную декларацию о строительстве жилых помещений объекта «Жилой район Масюковщина. Микрорайон Масюковщина-3. Жилой дом № 13 по генплану» в г. Минске, опубликованную в газете «Звязда» 11 августа 2010 года:
Ожидаемый ввод жилого дома в эксплуатацию – август 2012 г.
Генеральный директор *Н.В. Милошевский*

ИЗВЕЩЕНИЕ

Государственное производственное объединение «Минскстрой» доводит до сведения заинтересованных лиц о внесении изменений в проектную декларацию о строительстве жилых помещений объекта «Жилой район Масюковщина. Микрорайон Масюковщина-6. Жилой дом № 8 по генплану» в г. Минске, опубликованную в газете «Вечерний Минск» 26 ноября 2010 года:
Ожидаемый ввод жилого дома в эксплуатацию – сентябрь 2012 г.
Генеральный директор *Н.В. Милошевский*

ОБЪЯВЛЕНИЕ

Вниманию владельцев акций
ОАО «Минский завод отопительного оборудования»
Акционерное общество информирует владельцев акций общества о том, что началась выплата дивидендов за 2011 год в ЦБУ 703 ОАО «БПС-Сбербанк» по адресам:
220073, г. Минск, ул. Тимирязева, 29, РКЦ (т. 2043069)
220073, г. Минск, ул. Гусовского, 6 (т. 2524527)
220015, г. Минск, ул. Я. Мавра, 47 (т. 2523949)
220004, г. Минск, ул. Кальварийская, 4а (т. 2972187)
Справки по телефону: 210 22 39

Уважаемые акционеры ОАО «Белхим»
09 августа 2012 года
состоится внеочередное общее собрание акционеров ОАО «Белхим», расположенного по адресу: г. Минск, ул. Короля, д. 34.
Собрание пройдет по адресу: г. Минск, ул. Короля, д. 34 в 10.00.

ПОВЕСТКА ДНЯ СОБРАНИЯ
1. Об избрании члена ревизионной комиссии общества.
2. О внесении изменений в решение общего собрания от 28 марта 2012 года.
3. О внесении изменений в Устав ОАО «Белхим».

Регистрация участников собрания — 09 августа 2012 года с 8.00 до 10.00 по месту проведения собрания.
Начало работы собрания — 09 августа 2012 года в 10 часов 00 минут.
Для регистрации при себе иметь документы, удостоверяющие личность.
УНП 100122846

ЗАО «ОНЕРБАНК»
220004, г. Минск, ул. К. Цеткин, 51, пом. 1
Тел./факс 306 06 90. Наш сайт: www.hbank.by

БУХГАЛТЕРСКИЙ БАЛАНС на 1 июля 2012 г.

ЗАО «Онербанк» (в миллионах белорусских рублей)

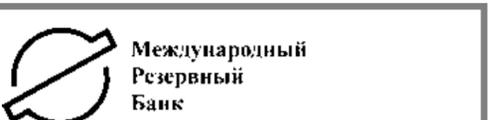
№ п/п	Наименование статьи	Символ	01.07.2012	01.07.2011
1	2	3	4	5
1 АКТИВЫ				
2	Денежные средства	1101	793,5	574,0
3	Драгоценные металлы и драгоценные камни	1102	-	-
4	Средства в Национальном банке	1103	32 523,6	21 690,7
5	Средства в банках	1104	44 784,9	56 400,0
6	Ценные бумаги	1105	34 590,1	7 335,1
7	Кредиты клиентам	1106	50 457,6	7 901,0
8	Производные финансовые активы	1107	-	-
9	Долгосрочные финансовые вложения	1108	-	-
10	Основные средства и нематериальные активы	1109	11 615,6	5 693,8
11	Имущество, предназначенное для продажи	1110	-	-
12	Прочие активы	1111	918,9	1 052,0
13	ИТОГО активы	11	175 684,2	100 646,6
14 ОБЯЗАТЕЛЬСТВА				
15	Средства Национального банка	1201	13 701,1	12 879,5
16	Средства банков	1202	81 289,5	39 662,8
17	Средства клиентов	1203	6 426,7	36,7
18	Ценные бумаги, выпущенные банком	1204	-	-
19	Производные финансовые обязательства	1205	-	-
20	Прочие обязательства	1206	93,1	586,3
21	ВСЕГО обязательства	120	101 510,4	53 165,3
22 КАПИТАЛ				
23	Уставный фонд	1211	46 710,0	46 710,0
24	Эмиссионный доход	1212	-	-
25	Резервный фонд	1213	2 335,5	-
26	Фонд переоценки статей баланса	1214	6 367,3	50,0
27	Накопленная прибыль	1215	18 761,0	721,3
28	ВСЕГО капитал	121	74 173,8	47 481,3
29	ИТОГО обязательства и капитал	12	175 684,2	100 646,6

ОТЧЕТ О ПРИБЫЛИ И УБЫТКАХ на 1 июля 2012 г.

ЗАО «Онербанк» (в миллионах белорусских рублей)

№ п/п	Наименование статьи	Символ	01.07.2012	01.07.2011
1	2	3	4	5
1	Процентные доходы	2011	6 308,9	2 706,8
2	Процентные расходы	2012	1 456,4	410,5
3	Чистые процентные доходы	201	4 852,5	2 296,3
4	Комиссионные доходы	2021	585,8	58,8
5	Комиссионные расходы	2022	198,8	19,5
6	Чистые комиссионные доходы	202	387,0	39,3
7	Чистый доход по операциям с драгоценными металлами и драгоценными камнями	203	-	-
8	Чистый доход по операциям с ценными бумагами	204	-	-
9	Чистый доход по операциям с иностранной валютой	205	708,4	22 360,3
10	Чистый доход по операциям с производными финансовыми инструментами	206	-	744,0
11	Чистые отчисления в резервы	207	(20 543,1)	19 008,8
12	Прочие доходы	208	3,7	81,3
13	Операционные расходы	209	5 320,3	1 889,6
14	Прочие расходы	210	380,7	157,1
15	Прибыль (убыток) до налогообложения	211	20 793,7	4 465,7
16	Налог на прибыль	212	829,6	467,4
17	ПРИБЫЛЬ (УБЫТОК)	2	19 964,1	3 998,3

Председатель Правления **М.Р. Зарифан Раджаи**
Главный бухгалтер **Л.И. Кислюк**
Дата подписания «11» июля 2012 г.
Лицензия на осуществление банковских операций, выданная НБ РБ № 32 от 16.10.2009 г.

ОАО «Международный резервный банк»
220075, г. Минск, пер. Промышленный, 11
тел./факс: (017) 299 69 00, тел. (017) 299 69 02
e-mail: info@irb.by

БУХГАЛТЕРСКИЙ БАЛАНС на 1 июля 2012 г.

ОАО «Международный резервный банк» (в миллионах белорусских рублей)

№ п/п	Наименование статьи	Символ	Пункт пояснительной записки	на 01.07.2012 г.	на 01.07.2011 г.
1	2	3	4	5	6
1 АКТИВЫ					
2	Денежные средства	1101		2 385,0	413,6
3	Драгоценные металлы и драгоценные камни	1102		-	-
4	Средства в Национальном банке	1103		3 647,4	170,7
5	Средства в банках	1104		13 388,6	4 983,1
6	Ценные бумаги	1105		375,9	-
7	Кредиты клиентам	1106		12 669,0	12 865,4
8	Производные финансовые активы	1107		-	7 924,6
9	Долгосрочные финансовые вложения	1108		-	-
10	Основные средства и нематериальные активы	1109		1 873,9	862,7
11	Имущество, предназначенное для продажи	1110		-	-
12	Прочие активы	1111		2 014,7	1 474,6
13	ИТОГО активы	11		36 354,5	28 694,7
14 ОБЯЗАТЕЛЬСТВА					
15	Средства Национального банка	1201		-	-
16	Средства банков	1202		21,7	876,3
17	Средства клиентов	1203		3 764,1	936,3
18	Ценные бумаги, выпущенные банком	1204		-	-
19	Производные финансовые обязательства	1205		-	7 922,4
20	Прочие обязательства	1206		140,1	302,2
21	ВСЕГО обязательства	120		3 925,9	10 037,2
22 КАПИТАЛ					
23	Уставный фонд	1211		27 874,4	16 137,8
24	Эмиссионный доход	1212		-	-
25	Резервный фонд	1213		1 439,2	657,3
26	Фонд переоценки статей баланса	1214		1 483,9	174,2
27	Накопленная прибыль	1215		1 631,1	1 688,2
28	ВСЕГО капитал	121		32 428,6	18 657,5
29	ИТОГО обязательства и капитал	12		36 354,5	28 694,7

ОТЧЕТ О ПРИБЫЛИ И УБЫТКАХ на 1 июля 2012 г.

ОАО «Международный резервный банк» (в миллионах белорусских рублей)

№ п/п	Наименование статьи	Символ	Пункт пояснительной записки	на 01.07.2012 г.	на 01.07.2011 г.
1	2	3	4	5	6
1	Процентные доходы	2011		1 887,7	929,6
2	Процентные расходы	2012		213,1	45,6
3	Чистые процентные доходы	201		1 674,6	884,0
4	Комиссионные доходы	2021		5 686,2	4 039,1
5	Комиссионные расходы	2022		256,3	262,2
6	Чистые комиссионные доходы	202		5 429,9	3 776,9
7	Чистый доход по операциям с драгоценными металлами и драгоценными камнями	203		-	-
8	Чистый доход по операциям с ценными бумагами	204		-	-
9	Чистый доход по операциям с иностранной валютой	205		51,1	628,7
10	Чистый доход по операциям с производными финансовыми инструментами	206		-	-
11	Чистые отчисления в резервы	207		173,8	313,5
12	Прочие доходы	208		412,6	340,5
13	Операционные расходы	209		6 094,5	3 789,9
14	Прочие расходы	210		519,5	274,6
15	Прибыль (убыток) до налогообложения	211		780,4	1 253,1
16	Налог на прибыль	212		94,6	310,2
17	ПРИБЫЛЬ (УБЫТОК)	2		685,8	942,9

Председатель Правления **В.Н. Павлюк**
Главный бухгалтер **С.С. Яшук**
Дата подписания 17 июля 2012 г.

Лицензия на осуществление банковского обслуживания № 26 от 01.01.2010 г. Кор/счет 3200007350013 в РЦ НБ РБ, МФО 153001735. УНП 807000043.

ОДО «Западный стиль» ИЗВЕЩАЕТ О ПРОВЕДЕНИИ ОТКРЫТОГО АУКЦИОНА по продаже имущества, принадлежащего ОДО «Западный стиль»

№ лота	Наименование имущества	Начальная цена лота, без НДС, руб.	Задаток 10%, без НДС, руб.
1	2	3	4
1	Автомобиль ГАЗ 5205 грузовой бортовой, г.в. 1984	4 676 800	467 680

Организатор торгов: ликвидационная комиссия ОДО «Западный стиль»: г. Гомель, ул. Молодоты, 5, тел. моб. (8029) 621 22 36, 8 (0232) 68 37 44.
Продавец: ОДО «Западный стиль», г. Гомель, ул. Достоевского, 1.
С имуществом можно ознакомиться по месту его расположения в рабочие дни с 9.00 до 17.00.
Задаток перечисляется до 07.08.2012 г. (включительно) на р/с 301233072000 в ОАО «Финансбанк», код 266, УНП 490419179.
Условия продажи – без условий.
Шаг аукциона в размере 5% от начальной цены.
После окончания торгов с победителем подписывается протокол и в течение 20 дней заключается договор. Победитель торгов обязан оплатить стоимость покупки в течение 30 дней после подписания протокола.
Победителем аукциона признается участник, предложивший наибольшую цену лоту.
В случае признания торгов несостоявшимися, в связи с подачей заявления на участие в них только одним участником, возможна продажа доли этому участнику при его согласии по начальной цене, увеличенной на 5%.
Затраты на организацию и проведение торгов, в том числе расходы, связанные с изготовлением и предоставлением участникам торгов документации, необходимой для их проведения, возмещаются победителем торгов.
Для участия в аукционе необходимо подать письменное заявление установленной формы (подготовки по тел.) с приложением: копии платежного поручения о внесении суммы задатка, для юридических лиц и индивидуальных предпринимателей – заверенная копия свидетельства о гос. регистрации; для физ. лиц – копия паспорта либо иного документа, удостоверяющего личность.
Срок подачи заявления: с момента выхода настоящего объявления до 16.00. 06.08.2012 года по адресу: г. Гомель, ул. Молодоты, 5.
Дата, время, место проведения открытого аукциона: 07.08.2012 года в 11.00, г. Гомель, ул. Молодоты, 5.

ОТЧЕТ О ПРИБЫЛИ И УБЫТКАХ за январь – июнь 2012 года

ЗАО «Трастбанк», г. Минск, ул. Игнатенко, 11 (в миллионах белорусских рублей)

№ п/п	Наименование статьи	Символ	2012 год	2011 год
1	2	3	4	5
1	Процентные доходы	2011	37 739,7	19 440,6
2	Процентные расходы	2012	35 543,9	18 144,2
3	Чистые процентные доходы	201	2 195,8	1 296,4
4	Комиссионные доходы	2021	18 274,7	21 177,9
5	Комиссионные расходы	2022	1 632,5	1 923,6
6	Чистые комиссионные доходы	202	16 642,2	19 254,3
7	Чистый доход по операциям с драгоценными металлами и драгоценными камнями	203	2 156,0	83,1
8	Чистый доход по операциям с ценными бумагами	204	-	-
9	Чистый доход по операциям с иностранной валютой	205	7 982,7	3931,1
10	Чистый доход по операциям с производными финансовыми инструментами	206	-	(473,3)
11	Чистые отчисления в резервы	207	(3268,6)	7 573,0
12	Прочие доходы	208	6 786,7	5 025,7
13	Операционные расходы	209	25 590,2	14 260,1
14	Прочие расходы	210	3 864,5	1 969,3
15	Прибыль (убыток) до налогообложения	211	9 577,3	5 314,9
16	Налог на прибыль	212	1 411,4	1 216,3
17	ПРИБЫЛЬ (УБЫТОК)	2	8 165,9	4 098,6

ОАО «Минский завод отопительного оборудования» извещает о проведении внеочередного собрания акционеров, которое состоится 02.08.2012 г. в 16.00 по адресу: Тимирязева, 29.

1. О вхождении ОАО «Минский завод отопительного оборудования» в состав участников холдинга «Белорусская металлургическая компания»
С материалами по вопросам повестки дня акционеры могут ознакомиться по указанному адресу (у председателя наблюдательного совета) до 1 августа 2012 г. с 10 до 16 часов.
Регистрация участников собрания будет проводиться с 15.00 до 15.45 в день и по месту проведения собрания на основании документа, удостоверяющего личность. Кроме того, представитель акционера должен иметь доверенность (руководитель юридического лица, являющегося акционером, — документы, подтверждающие его полномочия).

Список акционеров для регистрации участников собрания составлен по данным реестра акционеров на 30 июля 2012 г.
Наблюдательный совет ОАО «Минский завод отопительного оборудования»

Шахматы

У БАГИНИ КАИСЫ БЫЎ ВЫБАР. І ЯНА ЗРАБІЛА ЯГО

Закончыўся міжнародны шахматны турнір «MinskOpen-2012», прымержаваны да юбілею — 100-годдзя з дня нараджэння першага на Беларусі міжнароднага майстра, вядомага тэарэтыка, спартыўнага аглядальніка газеты «Звязда» ў 1930-я гады Гаўрылы Верасава.

Бескампрамісна барацьба за Кубак і прызы турніру разгарнулася ўжо з першых падымкаў на чорна-белых палях шахматных дошак і доўжылася на працягу дзевяці дзён ліпеня. Інтрыга старога і вечна новага шахматнага вадзілья трымаў у напружанні прыхільнікаў і гледачоў да апошняга тура, бо тэарэтычна ажно 20(!) прэтэндэнтаў мелі шанцы трапіць у прызавую тройку.

У вось фінал: спынілі свой ход гадзіннікі, пакінулі сцэну і гульнявую залу Рэспубліканскага цэнтра алімпійскай падрыхтоўкі па шахматах і шашках галоўнага дзюэчы асобы — 138 падданых багіні шахмат Каісы з Расіі, Украіны, Арменіі, Нідэрландаў, ЗША, Італіі, Ізраіля і Беларусі.

Надышоў час падводзіць вынікі турніру і дзяліць трафей. А як дзяліць? Чацвёра ўдзельнікаў набралі аднолькавую колькасць ачкоў — па 7. Яшчэ 10 шахматыстаў — па 6,5 і 12 — па 6. Падобная арыфметыка на міжнародных турнірах здараецца толькі зрэдку. І я прашую даць каментарыя да гэтай заблытанай шчэнт сітуацыі галоўнага суддзі турніру Дамітрыя Лыбіна:

ШТО КІРУЕ «СЛАВЯНСКІМ БАЗАРАМ»?

ЧАСАМ ЗДАЕЦЦА, ШТО ЛЕТНІ АМФІТЭАТР — АДЗІНАЕ «ЭПІЦЭНТРАВАЕ» МЕСЦА ФЕСТЫВАЛЮ. АЛЕ ГЭТА НЕ ЗУСІМ ТАК

«Славянскі базар» развітаўся да наступнага года. Цяпер тут стане значна цішэй і не так шматлюдна. З цэнтральных вуліц знікнуць людзі з каларымі баджамі ўдзельнікаў і гэсцей фестывалю. Перастануць дзейнічаць адмысловыя фестывальныя грошы «васількі», за якія можна было паесці гарбузовага супчыку ў кавярні з роспісам а-ля Марк Шагал на столі. Усё супакоіцца, увойдзе ў звыклі постфестывальны рытм. І, напэўна, яшчэ некалькі дзён пасля заканчэння «Славянскага базару» жыхарам Віцебска і нешматлікімі гэсцям, якія вырашылі затрымацца ў горадзе, будзе самотна без усёй гэтай крэатыўнай мітусні вулічных музыкантаў, мастакоў, шаржыстаў і вершалапартызтаў.

З-за адсутнасці добрай рэкламы можа падацца, што «Славянскі базар» — гэта толькі тое, што адбываецца ў Летнім амфітэатры. Учора, напрыклад, там прайшоў феэрны Гала-канцэрт закрывацці XXI Міжнароднага фестывалю мастацтваў. З удзелам Алсу, Надзеі Бабкінай, Лаліты, Іны Афанасьевай, Ірыны Дарафеевай, гурта «Litesound», а таксама пераможцаў конкурсу эстраднай песні і дзіцячага музычнага конкурсу.

Але «Славянскі базар» — гэта яшчэ кіна- і тэатральная праграма. Хоць і не такі добры, як маглі б быць. Яшчэ «Славянскі базар» — гэта росквіт вулічнай культуры, без якой у горадзе адразу стане крыху самотней. Усё выходзяць паказаць і паглядзець, хто на што здольны. Імпэт і ініцыятыва кіруюць Віцебскам, ажыўляючы і асвятляючы вуліцы подыхам свабоды творчасці. Вулічны мастакі, музыкі і пазты самі выходзяць з душных памяшканняў сваіх майстэрняў і рэпетыцыйных залаў, каб прадэманстраваць нешта альтэрнатыўнае.

Вось бабўла з дзедам спяваюць пад гармонік беларускія песні. Побач маладыя хлопцы з віцебскага інструментальнага гурта Muins выконваюць знакамітыя песні Pink Floyd, Radiohead, the Doors і іншых гуртоў. А вось падаспеў і мінскі гурт «Нагуаль» на чале з Леанідам Паўлэнкам. Што не кажы, а Віцебск прыябляе творчых людзей. «Славянскі базар» быццам знаходзіцца на раздарожжы кірункаў і стыляў, раздвойваецца, разнажаецца, пераўвасябляецца, набывае розныя вобразы — у залежнасці ад фантазіі глядачоў і ўдзельнікаў.

Трохі далей за Ратушай, каля дзіцячай мастацкай школы, зладзіў міні-пляцоўку расійскі вулічны джа-

завы бэнд CJBand. Яны выконваюць вядомыя кампазіцыі ў духавой аранжыроўцы. Музыканты аддалі даніну нядаўна памерламу клавішніку Deep Purple Джону Лорду, выканаўшы культывы хіт хард-рока «Smoke on the water». Адназначна і незваротна пакарыў сэрцы віцебскіх дзвучат трамбаніст Яўген Бельскі, які чамусьці мае беларускую мянушку Яўхім. Ці не таму, што гурт часта наведвае нашу краіну?

Каля Уваскрасенскай царквы размясціўся сапраўдны баліеянскі індзеец. У суправаджэнні невялікага феэр-шоу ён спявае свае манатонныя гіпатэчныя песні. Індзеец іграе на нейкіх экзатычных інструментах, носіць галаўні ўбор з велізарных пёраў і размахвае кап'ём. Захалпенню публікі няма мяжы.

Мінскі вулічны паэт Ягор Шамаль піша партрэты-чатырохрадоўкі ўсяго за Br10 тысяч. А потым дэкламуе свае творы ў перамяшце з вершамі Уладзіміра Маякоўскага на ўсю вуліцу Суворова. А мілагучны калакольны звон Уваскрасенскай царквы разносіцца на ўсе цэнтральныя вуліцы горада, прымушаючы людзей спыніцца і прыслухацца да гэтай незвычайнай музыкі. Мне ўгадваюцца які мінімум «Званы Віцебска» Уладзіміра Караткевіча.

Было ў фестывальным горадзе і нешта выключна беларускае. Так, на вуліцы Талстога іграў дудар Васіль Шкіндзер, які спецыяльна прыехаў з Лепеля. Вакол яго сабралася шмат маладых хлопцаў і дзвучат, якія танцавалі «Маразулю», «Кракавяк», «Ойру», іншыя сярэднявечныя і народныя беларускія танцы — лепельскі варыянт.

У цэнтры народных рамбстваў і мастацтваў «Задзвінне», галоўнае месца размяшчэння «Горада майстроў», таксама гучала беларуская мова і беларуская музыка. Цымбалы і дудка, музыканты ў беларускіх касцюмах пачатку XX стагоддзя па-судеску выступалі поруч з сцябрамі віцебскага клуба культуры-гістарычнай рэканструкцыі «Паўночная вежа». Хлопцы і дзвучачы ў строях часоў ампіру выконвалі еўрапейскія танцы XIX стагоддзя, якія тады танцавала ўся беларуская шляхта.

...«Славянскі базар» — мерапрыемства, якое дае пэўную творчую свабоду. У кантакце фестывалю куды прасцей выйсці проста на вуліцу і заспяваць. І не трэба нікому нічога тлумачыць. Таму што на вуліцы — фестываль. Усё ўсё разумеюць.

Зоя СВЕТЛАЯ.

ЖЫРАНДОЛЯ

Выпуск № 23 (152)

Фэст Паўлінак

У чэрвені споўнілася 100 гадоў з часу напісання самай папулярнай п'есы Янкі Купалы — камедыі «Паўлінак».

Нягледзячы на стагадовы ўзрост, «Паўлінак» і сёння не страчвае сваёй прыцягальнасці для публікі. Купалаўская Паўлінка з'яўляецца сімвалам беларускай дзвучыні — прыгожай, разумнай, дасціпнай, спеўнай, рамантычнай, вернай у каханні.

У Беразіно адбыўся незвычайны фэст «Бярэзінская Паўлінка-2012». Ініцыятарамі свята сталі раённая арганізацыя грамадскага аб'яднання «Беларускі саюз жанчын» і гарадская бібліятэка. За гонар палічылі прадставіць на дзвочы фэст сваю Паўлінку аграгарадка і жаночыя калектывы горада. Ад іх патрабавалася ўвасобіць усёнае бачанне вобраза Паўлінкі, прадэманстраваць не толькі знешняе харавасце, але і свой артыстызм, жывы гумар, спеўнасць, абаяльнасць. З усіх кучоўкаў Бярэзінскай зямлі сабраліся 25 прыгожых — дзвочнае відовішча, разнастайнасць твараў, узростаў, талентаў, прафесій. Актывая зала раённай бібліятэкі ператварылася ў сцэнічную пляцоўку жывых герояў неўміручай п'есы. Ацэньваю дзвочы вартасці самы пашаны перанаска ка-

медзь — пан Быкоўскі, якому гэта было вельмі складана, паколькі бярэзінскія Паўлінкі здзіўлялі не толькі сваёй прыгажосцю, але і дзвочнай разнастайнасцю талентаў. Сярод удзельніц фэсту — лідары школьнага і моладзьевага руху, уладальніцы атэстатаў вышэйшага «гатунку», пераможца міжнароднага конкурсу навуковых работ, фіналістка абласнога праекта «Эрудыт-шоу: светлыя галовы», лаўраат III ступені Рэспубліканскага конкурсу «Зорны старт»... Некалькі Паўлінак маюць дзве вышэйшыя адукацыі. Цікава, што кожная шостая ўдзельніца фэсту носіць імя Волга, як і ўраджэнка Беразіно Волга Вайніловіч — выканаўца галоўнай ролі ў музычнай камедыі «Нью-Паўлінка», былая салістка групы «Толлея». Фэст упрыгожылі як дзвучачы на выданні, так і тыя, хто ўжо знайшоў свайго «Якімку», нарадзіў дзіця.

Кульмінацыйным момантам свята стаў парад Паўлінка на чале з Быкоўскім — у суправаджэнні вясёлых гарманістаў у гарадскім скверы. Вызначны пераможцаў у намінацыях «Самая доўгая каса», «Самая юная», «Вечна маладая», «Самая абаяльная», «Самая артыстычная», «Самая спеўная», «Самая вострая на язык», «Дует Паўлінак», «Нью-Паўлінка». Ганаровы тытул «Бярэзінская Паўлінка-2012» атрымала вучаніца 11 класа Бярэзінскай гімназіі Віялета Ермаловіч, якая кранула журы і глядачоў пранікнёным выкананнем маналогі Паўлінкі і аказалася найбольш падобнай да купалаўскай гераіні.

Фэст-парад Паўлінак Бярэзінскага раёна не толькі сабраў самых прыгожых і дастойных прадстаўніц жаночага полу, але і абудзіў новую хвалю інтарэсу да класічнай п'есы Я.Купалы, якая адразу літаральна знікла з паліц бібліятэкі горада.

Тамара КРУТАЛЕВІЧ, г. Беразіно.

«ДУБІНСКІЯ ЖАРТАЧКІ»

У вёску Дубіна на Валожыншчыне ў шосты раз завітала святая гумару «Дубінскія жартачкі».

Паколькі папярэдняе такое свята называлася «Вяселле ў Дубіне», то сёлетняе праходзіла пад назвай «Хрэсьбіны ў Дубіне», бо ў нашых «маладых» нарадзілася «двойня»!

Усе гоці віншавалі «нава-народжаных» і іх бацькоў. Шаноўнымі гэсцямі былі старшыня журы Усебеларускага фестывалю народнага гумару ў Аўцюках, галоўны рэдактар часопіса «Вясёлка» Уладзімір Ліпскі, яго намеснік Анастасія Радзкевіч, пісьменнік, паэт-парадыст Анатоль Зэкзэ, супрацоўніца Мінскага абласнога навукова-метадычнага цэнтры Ірына Архіпава. Вяселлі гэсцей свята народны фальклорна-жартоўны гурт «Цешча» Ратамскага Дома культуры з яго каларытным кіраўніком, артыстам тэатра і кіно Міколам Рабычынным, «радня» з Валожына — гурт народнай песні «Свяжкі» раённага Цэнтра культуры і інш.

Гоці, прайшоўшы спецыяльную «мытню», атрымоўвалі «печатку» (па ўгадванні, на руцэ або твары) і накіроўваліся да імпрывізаваных «падворкаў», дзе з вясёлай музыкай, розыгрышамі, песнямі і жартамі іх сустракалі і частавалі рознымі прысмакамі нацыянальнай кухні калектывы мастацкай самадзейнасці клубных устаноў культуры раёна.

Тут жа былі аформлены выставы вырабаў народных

майстроў і гуртоўцаў дэкаратыўна-прыкладнага мастацтва, гумарыстычныя насценгазеты, разыгрываліся бяспройгрышныя латарэі.

Тэатралізаваную дзёю хрэсьбіна падрыхтаваў гурт народнага гумару «Дубінскія фанабэры» на чале з кіраўніком Валерыем Мазурам. «Вялікая радня» па чарзе выходзіла на сцэну і вясёлымі жартамі, пажаданнямі і падарункамі віншавала віноўнікаў урачыстасці — «дзе-так-двойню», іх «маці і бацьку», ролі якіх адмыслова выканалі дырэктар Бабровіцкага КСЦ Ларыса Тур і гучаператар аўта-клуба аддзела культуры Юрыя Ганчарык. «Малечка» ў калісцы на працягу ўсяго прадстаўлення то «плакала», то смяялася, а то і

«пахрапвала» з прысвістам.

«Бабка-павітуха» ў выкананні Валентыны Бацяні і «раз-язджала» на тачцы, і хадзіла пешшу, жартавала з людзьмі, частавала хрэсьбіннымі напоямі і ежай.

Важным момантам на свяце было ўшанаванне самага маленькага жыхара вёскі Дубіна — двухмеховага Ягоркі Картавенкі і самай старэйшай вясцоўкі — Дамініі Андрэўны Сакалоўскай, якой у сакавіку споўнілася 100 гадоў. Таксама ўшаноўвалі і шматдзетную сям'ю Таццяны Міхайлаўны і Юрыя Алксандравіча Болаха, бацькоў чатырох дзетак. Былі адзначаны і ўладальнікі лепшых падворкаў.

Ірына МАНДРЫК.

КАРАЛЕЎСКІЯ СКАРБЫ ЛОНДАНСКАГА МУЗЕЯ — НА ШЛЯХУ ДА НЯСВІЖА

Выстава «Каралеўскія скарбы: еўрапейскія шэдэўры 1600-1800» — на шляху да Нясвіжа. Знакамітую калекцыю Лонданскага музея можна будзе ўбачыць у аўтэнтчных інтэр'ерах.

У жніўні ў Нясвіжы адкрыецца выстава буйнейшага музея прыкладнага мастацтва — Музея Вікторыі і Альберта (Лондан, Вялікабрытанія). Унікальная калекцыя каралеўскіх скарбаў XVII-XIX стагоддзяў размешчана на дзвоч музейных пляцоўках Беларусі — у Палацавым ансамблі Нацыянальнага гісторыка-культурнага музея-запаведніка «Нясвіж» і Нацыянальнага мастацкага музея Рэспублікі Беларусі.

Днямі нашу краіну наведалі эксперты з Музея Вікторыі і Альберта Джана Норман і Эліс Лоб, каб чарговы раз прасачыць за ходам падрыхтоўкі пляцовак выставы.

5 ліпеня была падпісана дамова паміж музеем Вікторыі і Альберта і прадстаўніцкай беларускага боку. Між тым, яшчэ раней ужо вяліся перамовы, абмяркоўваліся тэхнічныя патрабаванні да афармлення экспазіцыі.

«Мантаж экспазіцыі пачнецца ў апошнім дні ліпеня, — паведамляе куратар выставы ў Нясвіжы Наталля Жэрка, — калі спецыяльным рэйсам з Лондана прыбудуць экспанаты. Для таго, каб прыняць прадметы выставы, амаль усё падрыхтавана: вітрыннае абсталяванне, транспарце для падняцця грузаў на верхнія паверхі, дадаткова закупілі мабільныя кандыцыянеры».

Экспазіцыя размешчана на трыці паверсе ў трох залах,

Эліс Лоб, куратар выставы; Джана Норман, каардынатар; Кацярына Хаванская, кіраўнік аддзела экскурсій, маркетынгу і сувязі з грамадскасцю ДУ «НІКМЗ «Нясвіж»; Наталля Жэрка, намеснік дырэктара па агульных пытаннях ДУ «НІКМЗ «Нясвіж»; куратар выставы.

якія ўпершыню адкрыюцца для наведнікаў адначасова з «замарскай» выставай. Гэта змы той часткі ансамбля, якая называецца «Палац» — Залатая зала, а таксама частка экспазіцыйных залаў княжацкай паловы. Багатае ўбранне гэтых пакояў стане цудоўным і арганічным фонам для знакамітай калекцыі.

Экспертаў Лонданскага музея цікавіла многае: ад узростаў вільготнасці да шырыні дзвярных праёмаў.

«Мы хвалюваліся, як перад экзаменам, — прызнаецца Наталля Жэрка. — Лонданская выстава будзе першым маштабным праектам нашага музея, унікальным як для нашай структуры, так і для

Анастасія ПАДДУБСКАЯ.

Зрабіць літаратуру папулярнай

Літаратурны музей імя Андрэя Макаёнка Журавіцкай агульнаадукацыйнай школы, што знаходзіцца на яго радзіме ў Рагачоўскім раёне, а таксама школа мастацтваў у Рагачове атрымалі ў падарунак ад пісьменніка Гомельскай вобласці па стосе кніг. Сярод выданняў, перададзеных падчас правядзення абласнога форуму «Роля рэгіянальных сродкаў масавай інфармацыі ў прапагандзе беларускай літаратуры», — серыя кніг «Бібліятэка Гомельскага абласнога аддзялення Саюза пісьменнікаў Беларусі», а таксама «Літаратурная Гомельшчына», а таксама зборнік мастацкіх твораў як вядомых аўтараў, так і тых, хто толькі пачынае працаваць у рэчышчы літаратуры.

Гэтая акцыя была прымержавана да Гога кнігі. Удзел у мерапрыемстве прынялі члены Гомельскага абласнога аддзялення Саюза пісьменнікаў Беларусі, галоўныя рэдактары дзяржаўных рэгіянальных газет. На форуме абмяркоўваліся пытанні папулярнасці сучаснай беларускай літаратуры праз рэгіянальныя друкаваныя СМІ.

— Сёлетня, калі мы адзначаем 130-годдзе Коласа і Купалы, 100-годдзе Максіма Танка, хачелася б, каб моладзь па-новаму адкрыла для сябе нашых пісьменнікаў-класікаў, — падкрэсліў старшыня Гомельскага абласнога аддзялення Саюза пісьменнікаў Беларусі Уладзімір Гаўрыловіч.

Ірына АСТАШКЕВІЧ.

Калісцы азербайджанец Каміль Камал марыў пастанавіць у Мінскі тэатральна-мастацкі інстытут на факультэце манументальна-дэкаратыўнага мастацтва. Мара стала рэальнасцю: сёння ён можа паваліцца не толькі дыпломам, але і вопытам работы ў Беларускай акадэміі мастацтваў, дзе на працягу некалькіх гадоў выкладаў дысцыпліну «Малюнак».

Зараз Каміль Камал прывівае любоў да мастацтва студэнтам старэйшых курсаў у Беларускай дзяржаўнай педагагічнай універсітэце імя М. Танка. Вельмі любіць ён кантактаваць з моладдзю, наладжваць сувязі паміж пакаленнямі, дзяліцца вопытам і сакрэтамі майстэрства. Таму будучы настаяніца на дысцыпліне «Эстэтычная адукацыя» атрымліваецца не толькі пэўныя веды, але і разам з мастаком далучаюцца да сучаснага мастацтва.

Нарадзіўся Каміль Камал у Грузіі, у сям'і азербайджанцаў. Бацька яго назваў Князь. Аднак сябрам па школе, відаць, гэтае імя было не па душы. Таму пачалі называць яго Каміль. А ў паўсядзённым жыцці прыжыўся і такі варыянт — Камал. Сёння ў яго падвоенае імя.

Дзясягаць майстэрства жывапісу мастак пачаў з Бакінскага мастацкага вучылішча імя Азіма-задэ. Скончыў два курсы Ленінградскага мастацкага інстытута імя Рэліна. Паехаў па веды і ў Маскву, пасля ў Кіев, але доўга там не затрымаўся. Потым быў Мінск, дзе ён застаўся.

— Аднастайнасць горшая за пачварнасць, — кажа мастак. Наведваючы яго майстэрню, пераконваешся, што гэта не проста словы. Акрамя жывапісу, ён займаецца графікай і скульптурай, робіць вітражы, роспісы, стварае ілюстрацыі для кніг... Хто мы такія на зямлі? У чым сутнасць нашага існавання? На

гэтыя пытанні якраз і спрабуе адказаць мастак у сваіх творах. Работы перадаюць яго ўражанні аб свеце і чалавеку.

— Сапраўднае творчасць — гэта патрэба выявіць сябе, падзяліцца сваімі перажываннямі, перадаць тое, што цябе хатняе, — прызнаецца Каміль Камал. Аднак адным натхненнем сыты не будзеш. Каб мець на кавалак хлеба, пасля прыезду ў Мінск давалося мастаку працаваць дворнікам. Гэта быў зручны спосаб заробку, пры ўмове эканоміі вольнага часу: раніцай падмятаў вуліцы, удзень вучыўся, а вечары прысвечваў мастацтву...

У Камілі Камала вельмі шмат ідэй, якія ён паступова ўвасобляе ў сваіх творах. Зараз, напрыклад, лепіць скульптуру, прысвячаючы яе Азербайджану. Гледзячы на яшчэ не завершаны твор, адчуваеш моцную сувязь мастака са сваёй радзімай. Каміль Камал прывык да бе-

ГІСТОРЫЯ АДНАГО ЗНАЁМСТВА

У Дзяржаўным літаратурна-мемарыяльным музеі Якуба Коласа адкрылася выстава «Мой дружа Янка». Прадстаўленыя матэрыялы дазваляюць наведнікам дакрануцца да гісторыі сярэбруства класікаў беларускай літаратуры — Янкі Купалы і Якуба Коласа.

Гісторыя іх знаёмства вельмі цікавая. Пазнаёміліся паэты за вочна, праз творы, якія друкаваліся ў газеце «Наша Ніва». Сярод розных карэспандэнцый і пісем, дасланых у рэдакцыю, — піша Якуб Колас, — мне трапіла пісьмо з вершам. Верш быў падпісаны — «Янук Купала». Так першым часам падпісаў свае творы Купала. Пад такім імем я і пазнаёміўся з Купалам». У сваіх успамінах Якуб Колас характарызуе творчасць будучага сябра: «Янка Купала хутка становіцца частым і плодным супрацоўнікам «Нашай Нівы». Амаль у кожным нумары паўлююцца творы Янкі Купалы. І гэтыя творы ўсё болей і болей мацнеюць, набываюць сілу сапраўднай народна-дэмакратычнай паэзіі».

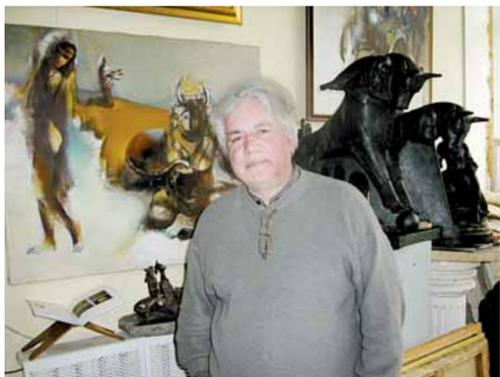
Сустрэча Якуба Коласа і Янкі Купалы адбылася паэзіяй, толькі ў 1912 годзе. Якуб Колас не мог паехаць да Янкі Купалы, так складалася абставіны яго жыцця, ён быў пад наглядам паліцыі за ўдзел у настаяніцкім нелегальным з'ездзе. Таму Янка Купала вырашыў наведваць свайго калегу па яры. У лісце ад 26 ліпеня 1912 года Янка Купала піша: «У суботу еду ў Стоўбцы да Коласа». А сам Колас так апісвае іх першую сустрэчу: «... Хтось з дому прыбег у сяло, знайшоў мяне і сказаў мне тры словы: «Прыехаў Янка Купала». Гэтыя словы мяне радасна ўсхвалявалі. Быў ужо доволі позні жнівеньскі вечар. Я жыва раздэбываў кватэру гарэлкі і борздзенька накіраваўся ў Смольню. Так завялася места, дзе была сядзіба маіх родных. У хаце гарэла лампа. На лаве каля стала сядзеў малады, статны, жыццерадасны хлопец з вясёлымі, крыху насмешлівымі жаўтавата-карычневымі вачамі. Мы павіталіся, зірнулі адзін аднаму ў вочы, пацалаваліся. І ён мне, і, напэўна, я яму паказаліся зусім не такімі, як гэта прадстаўлялі мя сабе адзін аднаму ў нашым уяўленні...»

Сапраўднае сярэбруства паэты пранеслі праз усё жыццё — разам працавалі ў Тэрміналагічнай камісіі Інстытута беларускай культуры, у Акадэміі навук БССР, разам ездзілі на з'езды Саветаў, на сесіі Вярхоўнага Савета СССР. У 30-я гады, калі абодва паэты жылі ў Мінску, часта хадзілі адзін да аднаго ў гоці. Якуб Колас успамінае: «Купала быў маім частым гоцею, таксама як і быў гоцею ў Купалы. Мы ішлі рука ў руку дарогаю нашага жыцця». Бываў Якуб Колас і на дачы Купалы ў Ляўках, на Аршаншчыне: «Дача была пабудавана ў надзвычай прыгожым вулгалу на малюўнічай дыяпроўскай кручцы, на ўскрайку высокага лесу. Купала дужа любіў гэту мясцінку. Калі я ўпершыню прыехаў да яго на дачу, ён павеў мяне аглядаць яе ваколці і першым чынам павеў ў гэлы лес. Там было многа крышталіна чыстых, празрыстых крыніц. Яны зліваліся ў мнагаводны, гаманкі ручай, які з шумам імкнуўся ў Дняпро». У сваіх успамінах Якуб Колас апісвае не толькі прыгожыя краявіды дачы паэта, але і самога гаспадарца: «Звычайна Купала мала калі пускаяўся ў доўгія і тым болей расчэняныя гутаркі. Ён абмяжоўваўся кароткімі, трапнымі заўвагамі. У тоне яго гаворкі наязменна чуліся дабрадушныя ноткі жарту і гумару. Свае ж запавятыя думкі ён глыбока таіў у сабе, трымаў іх на замку. І толькі ў сваіх творах даваў ён ім волю. Не любіў ён гаварыць і аб сваіх творчых намерах і планах. Жыццёвья з'яві і падзеі ён успрымаў востра і ўмеў адразу бачыць іх сэнс і сутнасць.»

Вострым болям у сэрцы Якуба Коласа адкупулася смерць Янкі Купалы. Сваім сябру ён прысвяціў верш «Над магілаю друга». Менавіта за гэты верш дзякавала дзядзьку Якубу Уладзіслава Францаўна Луцвіца, жонка Янкі Купалы. Яе шчылівы ліст, у якім яна піша пра смерць свайго мужа, прадстаўлены на выставе: «Ад усяго сэрца дзякую дз. Коласу за памяць аб Янку — за верш! Увесь гэты час адчуваю сябе так дрэнна, што зусім не магу думаць лагічна, не магу пісаць. Усё, што здарылася, было такім страшным — жудасна трагічным». Якуб Колас дапамагаў выдаць кнігу памяці Янкі Купалы, якая выйшла ў Маскве ў 1943 годзе. У гэтай кнізе Якуб Колас піша: «Памёр Янка Купала — верны сын нашага народа, настольны змагар за долю і славу Беларусі, выдатны пэняр не характа. Мне асабліва цяжка перажываць гэту ўтрату. У асобе Янкі Купалы я страціў не толькі вялікага паэта і чалавека, але і шчырага блізкага друга, з якім плечо ў плечо мы прайшлі наш жыццёвы і літаратурны шлях, дзялічы папалам і радасць, і смутак».

Першыя зборнікі вершаў паэтаў — «Жалейка» і «Песні жалыбы», выданні нумароў газеты «Наша Ніва» з творами беларускіх пэняроў, вершы-прысвячэнні Якуба Коласа сваіму сябру, рукапісы успамінаў і артыкулаў Якуба Коласа, прысвечаны Янку Купалу, надаюць выставе асабліва цікавае, дазваляюць зазірнуць у мінулае, стаць сведкай гісторыі знаёмства класікаў беларускай літаратуры.

Васіліна Міцкевіч, кандыдат сацыялагічных навук, галоўны захавальнік фонду Дзяржаўнага літаратурна-мемарыяльнага музея Якуба Коласа

Каміль Камал сярод сваіх карцін і незавершанай скульптуры.

ларускіх традыцый, пабудаваным ён усё роўна застаўся азербайджанцам. Вераніка КАНЮТА. Фота аўтара.

Приорбанк XRB Group БУХГАЛТЕРСКИЙ БАЛАНС на 01 июля 2012 г. «Приорбанк» Открытое акционерное общество г. Минск, ул. В. Хоружей, 31-а

ОТЧЕТ О ПРИБЫЛИ И УБЫТКАХ на 01 июля 2012 г. «Приорбанк» Открытое акционерное общество г. Минск, ул. В. Хоружей, 31-а

Table with 6 columns: № п/п, Наименование статьи, Символ, Пункт пояснительной записки, на 1 июля 2012, на 1 июля 2011. Rows include Income Statement and Balance Sheet items.

ИЗВЕЩЕНИЕ О ПРОВЕДЕНИИ ОТКРЫТОГО АУКЦИОНА Аукцион состоится 22.08.2012 г. в 10.30 по адресу: 220039, г. Минск, ул. Воронянского, д. 5, к. 3, кабинет № 217.

ПЛОТ № 1. Часть помещения на 3 этаже площадью 117,7 кв.м, расположенная по адресу: Минская область, г. Солигорск, ул. Козлова, 31, в хорошем состоянии, срок аренды – 5 лет, начальная цена продажи – 1 588 950 рублей, размер задатка – 158 900 рублей, целевое использование – размещение офиса, складского помещения, оказание услуг, осуществление розничной торговли, организации производства (кроме вредных производств). Коэффициент от 0,5 до 3 установлен 3.

Документы на участие в аукционе принимаются с 23.07.12 г. по 17.08.12 г. в рабочее время (с 10.00 до 16.00) по адресу: г. Минск, ул. Воронянского д. 5, к. 3, кабинет № 217. Документация по адресу: 16.00-17.08.12 г. не рассматривается. Порядок оформления участия в аукционе, а также порядок проведения аукциона определены Положением о порядке проведения аукционов по продаже права заключения договоров аренды зданий, сооружений и помещений, находящихся в республиканской собственности, утвержденным постановлением Совета Министров от 08.08.2009 г. № 1049.

УП «МИНСКИЙ ГОРОДСКОЙ ЦЕНТР НЕДВИЖИМОСТИ» сообщает об внесении изменений в извещение о проведении 30 июля 2012 года 126-го открытого аукциона по продаже права заключения договоров аренды зданий, сооружений и помещений, находящихся в коммунальной собственности г. Минска (опубликовано в газете «Звязда» от 17.07.2012 и «Минский курьер» от 17.07.2012), в строке 52 во втором столбце вместо: «Под административное использование – офис» ЧИТАТЬ: «Под административное использование – офис, под оказание услуг».

Уважаемые акционеры ОАО «Лидельмаш» 31 июля 2012 года СОСТОИТСЯ ВНЕОЧЕРЕДНОЕ ОБЩЕЕ СОБРАНИЕ АКЦИОНЕРОВ ОАО «Лидельмаш», расположенного по адресу: г. Лида, ул. Советская, 70, конференц-зал.

ИЗВЕЩЕНИЕ О ПРОВЕДЕНИИ АУКЦИОНА С УСЛОВИЯМИ по продаже неиспользуемых объектов, находящихся в республиканской собственности, с установлением начальной цены продажи, равной одной базовой величине

Аукцион состоится 23 августа 2012 г. в 11.40 по адресу: г. Могилев, ул. Первомайская, 62, к. 106. Организатор аукциона: Фонд «Могилевоблимушество», 8(0222)311185, 223375, 229022. Продавец неиспользуемого имущества – Министерство промышленности Республики Беларусь, тел. 8(0225)474940.

Table with 5 columns: № лота, Наименование и краткая характеристика, Место нахождения, Начальная цена, базовая величина, Информация о земельном участке. Includes details for lot 1 regarding a building in Mogilev.

Бухгалтерский баланс на 1 июля 2012 г. ОАО «БНБ-БАНК» (в миллионах белорусских рублей). Table with 5 columns: № п/п, Наименование статьи, Символ, 01.07.2012, 01.07.2011.

ОТЧЕТ О ПРИБЫЛИ И УБЫТКАХ на 1 июля 2012 г. ОАО «БНБ-БАНК» (в миллионах белорусских рублей)

Table with 6 columns: № п/п, Наименование статьи, Символ, 01.07.2012, 01.07.2011. Rows include Profit and Loss Statement items.

ИЗВЕЩЕНИЕ О ПРОВЕДЕНИИ АУКЦИОНА ПО ПРОДАЖЕ ОБЪЕКТОВ, НАХОДЯЩИХСЯ В РЕСПУБЛИКАНСКОЙ СОБСТВЕННОСТИ

Аукцион состоится 23 августа 2012 г. в 11.30 по адресу: г. Могилев, ул. Первомайская, 62, к. 106. Организатор аукциона: Фонд «Могилевоблимушество», г. Могилев, ул. Первомайская, 62, тел. 8(0222)229022, 311185, 223375.

Table with 6 columns: № лота, Наименование и краткая характеристика, Место нахождения, Начальная цена недвижимого имущества, тыс. руб., Площадь, га, Срок аренды, лет, Начальная цена права заключения договора аренды земельного участка, тыс. руб., Начальная цена предмета аукциона, тыс. руб., Размер задатка, тыс. руб.

Условия для победителя (единственного участника) аукциона в отношении земельного участка, необходимого для обслуживания недвижимого имущества лота № 1 – получить в установленном порядке архитектурно-планировочное задание и технические условия для инженерно-технического обеспечения объекта строительства (реконструкции), разрешения геоинформации на проведение проектно-изыскательских работ и разработку строительного проекта на строительство (реконструкцию) объекта в срок, не превышающий двух лет (в случае изменения назначения недвижимого имущества).

Извещение о проведении 1 августа 2012 г. открытого аукциона (с условиями) по продаже права заключения договоров аренды открытых площадок с покрытием для размещения объектов мелкорозничной торговли, функционирующих в осенне-осенний период в г. Минске

Table with 5 columns: № предмета торгов, Адрес открытой площадки, Целевое использование, Архитектурная форма объекта, Арендная площадь, кв.м, Начальная цена, тыс. рублей.

Условия аукциона – Победитель аукциона за счет собственных средств обязан: установить объект торговли архитектурно-архитектурной формы и обеспечить его функционирование в соответствии с указанным целевым назначением; обеспечить подключение объекта к источнику электроснабжения (при необходимости); установить контейнер и заключить договор со специализированной организацией на вывоз мусора (при необходимости).

